

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

Torsdag den 22. maj 2003 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 226/03 Meddelelse til Told & Skat
 - 235/03 Forespørgsel om pilotprojekt
 - 232/03 Byudvikling i Partnerskaber
 - 216/03 Årsberetning for Københavns Billedkunstudvalg 2002
 - 215/03 Beretning for Københavns Kulturfond 2002
 - 220/03 Grøndal Centret - renovering af tag
 - 219/03 Skitseprojekt af idrætshal
 - 222/03 Anlægsbevilling til pulje til afhjælpende foranstaltninger
 - 234/03 Anlægsbevilling til flytning af tandklinik
 - 233/03 Etablering af ny skole på Vesterbro
 - 221/03 Deltagerbetaling på voksenuddannelse og hf-enkeltfag
 - 218/03 Udmøntning af midler
 - 237/03 Udpegning til ny bestyrelse
 - 238/03 Udpegning til Den Sociale Højskole i København
 - 217/03 Lokalplantillæg Ragnagade med kommuneplantillæg
 - 223/03 Udtalelse vedrørende parkeringsordningen i brokvartererne
 - 236/03 Medlemsforslag om EU-flaget
 - 262/03 Meddelelse om midlertidigt valg
 - 227/03 Aftale
 - 231/03 Salg af ejendom
 - 228/03 Indgåelse af aftale
-

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften og velkommen. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Lars Engberg, og jeg kan konstatere, at Helle Sjelle er vendt tilbage efter veloverstået orlov. Velkommen tilbage til arbejdet og samarbejdet.

Der er en dagsorden i aften med 20 sager, hvoraf 3 skal behandles for lukkede døre. Jeg skal gøre opmærksom på, at punkt 3 på den trykte dagsorden, det er sag 232/03, der hedder Byudvikling i partnerskaber, ikke skal behandles i aften.

Så har jeg modtaget sag uden for dagsordenen, det er sag 262/03, en meddelelse fra den store valggruppe om, at Lars Engberg indtræder som midlertidigt medlem af bestyrelsen for Byfornyelsesselskabet København i stedet for Hanne Nielsen. Sagen uden for dagsordenen kan under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsorden. Sagen er omdelt på pladserne, og i givet fald vil jeg foreslå, at sagen behandles som det sidste punkt, inden dørene lukkes.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

1) BR 226/03. Meddelelse til Told & Skat

Indstilling om at fremsende meddelelse til Told & Skat (Skatteministeriet) om, at Københavns Kommune ønsker at udføre sekretariatsbetjening af Københavns Kommunes skatteankenævn fra 1. september 2003 på de vilkår, som Told & Skat har opstillet i brev af 26. februar 2003, samt at bemyndige Overborgmesteren til at indgå endelig aftale med Told & Skat (Skatteministeriet) om sekretariatsbetjeningen under forudsætning af, at der ikke er væsentlige ændringer i de endelige kontraktvilkår i forhold til de vilkår, som fremgår af Told & Skats brev af 26. februar 2003.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

2) BR 235/03. Forespørgsel om pilotprojekt

(Stillet af Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Fog Møller, Bente Møller og Mikkel Warming (alle Ø)):

Borgerrepræsentationen vedtog i sit møde d. 3. oktober Enhedslistens forslag om, at Dansk Folkepartis gruppe kunne indgå i et pilotprojekt med henblik på at undersøge interessen for, at Borgerrepræsentationens medlemmer dygtiggør sig i førstehjælp. Hvad er kommunens erfaringer fra pilotprojektet med Borgerrepræsentationens mest engagerede fortalere for medlemmernes deltagelse i et førstehjælpskursus? Hvorledes agter kommunen på den baggrund at arbejde videre med sagen? Såfremt Dansk Folkepartis borgerrepræsentanter ikke har gennemført kurset, kan de så betragtes som usolidariske, slappe og udemokratiske i deres opførsel?

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg kan kun opfordre folk til at gå på talerstolen. Det er et festligt syn i aften, et meget festligt syn. Jeg synes, der er lige lovligt mange dobbeltflag, og så er der nogle steder, der helt mangler flag.

Til sagen. Denne forespørgsel består af tre konkrete spørgsmål, og jeg vil starte med at give Dansk Folkeparti den tilfredselse at besvare det tredje spørgsmål. Jeg skal hermed erklære, at for nærværende i denne konkrete sag er Dansk Folkeparti hverken usolidariske eller slappe i deres opførsel.

Det mest interessante spørgsmål og det, der har interesseret os i denne sag, er det andet spørgsmål, som jeg forventer, at overborgmesteren vil besvare bagefter. Det er selvfølgelig, hvad kommunen egentlig planlægger at gøre fremefter.

I den første debat gjorde vi os også til talsmænd/-kvinder for, at det, der faktisk var det mest interessante – ikke fordi vi er uinteressante herinde – selvfølgelig var alle de ansatte, som vi er arbejdsgivere for i denne kommune, at sikre, at det som en del både af personalepolitik og servicen over for borgerne blev indarbejdet, at de ansatte faktisk fik mulighed for at tage førstehjælpskurser. Man kunne med rimelighed selvfølgelig starte alle de steder i kommunen, hvor der kommer ganske mange mennesker hver dag.

Det synes vi er det, der er det vigtigste perspektiv i denne sag. Det betyder ikke, at vi ikke også gerne vil have, som pilotprojektet jo er udtryk for, at borgerrepræsentanterne også får mulighed for at få et førstehjælpskursus.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Det var så til det første spørgsmål, vi spurgte nu: Hvordan går det egentlig med dette pilotprojekt?

Med skam må jeg sige, at denne forespørgselsdebat har mere relevans, end den måske synes på overfladen. Folk vil tro, det er pop og bare for at drille Dansk Folkeparti, hvilket ligger os meget fjernt, det vil vi ikke bruge tid på. Næh, det, der har vist sig, er jo grundlæggende, at det er forvaltningen, der er slap og i den forstand udemokratisk vel ved, at man ikke har fulgt det, Borgerrepræsentationen har besluttet for meget lang tid siden.

Så i virkeligheden er der på mystisk vis, før jeg nu giver ordet til overborgmesteren for at svare på forespørgslen, sket det, at Enhedslisten har rakt Dansk Folkeparti en hjælpende hånd for, at vi kan få dette pilotprojekt gjort færdigt, så vi kan komme til det, der er det mest interessante, nemlig overvejelserne om, hvordan vi skal tilbyde alle de ansatte i kommunen førstehjælpskurser.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, at jeg i dag på baggrund af den forespørgsel, som Jens Kjær har stillet, har fået oplyst, at økonomiforvaltningen har haft forskellige overvejelser sammen med brandvæsenet om et særligt kursusforløb, men det er der ikke kommet noget ud af endnu.

Jeg har sagt til økonomiforvaltningen, at jeg er utilfreds med, at det ikke er i overensstemmelse med den beslutning, der er truffet af Borgerrepræsentationen, og at der nu vil blive etableret et kursus hurtigst muligt.

Som det fremgår af dette, er Dansk Folkeparti uden skyld i, at projektet ikke er blevet til noget.

Borgmester **Søren Pind**: Ja, jeg vil nødig bryde ind i denne anspændte debat og uddele karakterer, men vi er alligevel nogle, som godt vil have lov til at prale en lillebitte smule. Jeg kan ikke sige, at jeg selv har deltaget i kurset, så det er ikke så meget det.

Men jeg vil egentlig bare gøre medlemmerne opmærksom på, at der på alle jeres pladser ligger et brev, hvor vi gør opmærksom på, at Københavns Brandvæsen som det første i verden er blevet kvalitetsakkrediteret af det amerikanske firma Joint Commission International. På den baggrund står der bl.a. noget om ambulancernes udrykningstider, de er meget korte og sådan noget. Men derfor vil vi bare gerne sige, at det stadig er utrolig vigtigt, at vi alle sammen kan førstehjælp. Det er altså noget, som kan flytte noget.

Derfor spurgte brandchefen, om ikke Borgerrepræsentationens medlemmer som følge af, at ikke særligt mange havde deltaget i det her kursus, ikke kunne have brug for sådan en håndbog for førstehjælpere, og den har I så fået alle sammen. Jeg håber, I vil se debatten i det lys og være lidt fredsommelige, men her står i hvert fald alt fra A til Z om førstehjælp. Det kræver naturligvis, at man kan læse, altså det er jeg selvfølgelig opmærksom på, men ellers så ja, det er her.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Men det gør sådan set ikke, at man ikke skal overholde de beslutninger, som Borgerrepræsentationen har truffet.

Louise Frevert (O): Indledningsvis vil jeg da godt kvittere for overborgmesterens tilkendegivelse om, at det ikke er os, der er skyld i, at vi ikke har kunnet deltage i pilotprojektet, og også gerne kvittere til Enhedslisten, fordi de efter så lang tid endelig har taget sagen op. Vi er så blevet gjort opmærksom på i mellemtiden, at den slendrian, der er i sekretariatet, er der ved

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

at blive rådet bod på, vores pilotprojekt er ved at blive sat på skinner. Så det her er endnu et bevis på, at kommunen ikke rider samme dag, som den sadler.

Så det er vi faktisk meget glade for, og mere synes jeg ikke, der er at tilføje til denne sag, fordi vi har jo åbenbart et fælles mål, både Venstre og Enhedslisten og Dansk Folkeparti, og det er, at alle i Københavns Kommune i virkeligheden skulle lære førstehjælp, og det er en falliterklæring, hvis de ikke gør det.

Så jeg synes, det er et rigtig godt forslag, Enhedslisten har fremført her i dag, og jeg kan jo se, det så har givet bonus. Tak for det til både overborgmesteren og Enhedslisten.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den eneste bemærkning, jeg vil anholde, er, at der ikke er slendrian i sekretariatet, og det er ikke i sekretariatet, det ligger.

O.k., ikke yderligere om denne sag.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

3) BR 232/03. Byudvikling i Partnerskaber

Indstilling om, at Overborgmesteren og Borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen bemyndiges til, at underskrive en samarbejdsaftale med boligorganisationerne FB, KSB og 3B om projektet "Byudvikling i Partnerskaber" for Remisevænget, Dyvekevænget og Hørgården samt at den kommunale medfinansiering på i alt 12,450 mio. kr. fordeles med 5,500 mio. kr. fra Økonomiudvalget med kasse-mæssig dækning på Økonomiudvalgets budget, bevillingen Fælles anlægspulje, funktion 6.51.3 (Den boligpolitiske strategiplan) og med 6,950 mio. kr. fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget, bevillingen Voksne med behov for serviceydelser, funktion 5.60.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

4) BR 216/03. Årsberetning for Københavns Billedkunstudvalg 2002

Indstilling om godkendelse af årsberetning for Københavns Billedkunstudvalgs- virksomhed i 2002.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 215/03. Beretning for Københavns Kulturfond 2002

Indstilling om godkendelse af beretning for Københavns Kulturfonds virksomhed i 2002.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

Indstillingen blev godkendt.
=====**6) BR 220/03. Grøndal Centret - renovering af tag**

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 13,050 mio. kr. ekskl. moms til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (tilskud til KI) til renovering af Grøndal Centrets tag samt at der anvises kassemæssig dækning for anlægsudgiften på 13,050 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003, Kultur og Fritid, konto 0.30.3.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**7) BR 219/03. Skitseprojekt af idrætshal**

Indstilling om, at der gives en driftsbevilling i 2003 på 180.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling – Kultur og Fritid konto 0.30.1 – til at udarbejde et ideoplæg/skitseforslag til en idrætshal på Holmen/Arsenaløen samt at den kassemæssige dækning for bevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (renovationspuljen).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**8) BR 222/03. Anlægsbevilling til pulje til afhjælpende foranstaltninger**

Indstilling om, at der med bevillingsmæssig dækning som anført under økonomiafsnittet gives en anlægsbevilling på i alt 5,0 mio. kr. til en pulje til afhjælpende foranstaltninger på fritidshjemsområdet

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**9) BR 234/03. Anlægsbevilling til flytning af tandklinik**

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 10,24 mio. kr. til flytning af den eksisterende tandreguleringsklinik fra Nyboder Skole til Stevnsgades Skole og omdannelse af de fraflyttede lokaler på Nyboder Skole til undervisningsformål, hvor 7,89 mio. kr. anvendes til indretning af ny tandklinik på Stevnsgades Skole og 2,35 mio. kr. anvendes til indretning af basislokaler på Nyboder Skole samt at det forudsættes, at udgifterne i 2004 på i alt 2,35 mio. kr. kan afholdes inden for rammerne af det budget for 2004, som Borgerrepræsentationen beslutter for Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Der henvises til vedlagte notat"

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Indstillingen blev godkendt.

=====

10) BR 233/03. Etablering af ny skole på Vesterbro

Indstilling om, at der etableres en ny skole på Vesterbro til afløsning af Alsgades Skole og Ny Carlsberg Vejens Skole, at forslag herom sendes til høring i skolebestyrelserne samt i offentlig høring i perioden 26. maj 2003 – 29. august 2003 samt at det forudsættes, at anlægsudgifterne i 2004 på i alt 2,5 mio. kr. kan afholdes inden for rammerne af det budget for 2004, som Borgerrepræsentationen beslutter for Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Der henvises til vedlagte notat"

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Forslaget er at sende et forslag om nedlæggelse af to skoler og oprettelse af en ny i høring.

Det gør vi, fordi vi finder, det er en god idé. Vi står faktisk i denne sag i en utraditionel situation, fordi det ikke er noget hovsaforslag, fordi der skal spares nogle penge i næste års budget. Tværtimod er det faktisk meningen, at der skal anvendes lidt flere penge på investeringsiden. Det er heller ikke et forslag, som er kommet frem, fordi børnene forsvinder fra de to skoler. Der er børn nok i dem til at drive to skoler.

Det er også en særlig situation, fordi det er første gang, at man prioriterer midler til en pædagogisk udvikling af en ny skole og en integrationsproces i sammenlægningen af de to skoler.

Forslagsstillerne finder, at det er en god idé at nedlægge Ny Carlsberg Vejens Skole og Alsgades Skole og oprette en ny skole. Det gør vi ud fra et integrationsaspekt, at der skal være både mange tosprogede og mange danske børn i den nye skole. Det er sådan, så fordelingen af børn mellem etniske minoritetsbørn og danske børn er meget forskellig på de to skoler.

Men vi gør det også for at skabe en større enhed i erkendelsen af, at »small is beautiful« ikke altid er sagen. Det er ikke et righoldigt børnemiljø, hvis der på et klassetrin, og det er faktisk konkret tilfældet, er en enkelt klasse med f.eks. 12 elever. Det kan i den sammenhæng være svært at finde nogle gode kammerater. Det kan være svært at finde nogle at udfordre sig selv med fagligt osv. Så det er berigende, at der er flere børn på klassetrinene.

De, der har stillet forslaget, de politiske partier og politikerne, har udgivet en pjece, hvor vi dels skildrer visionen bag at lave en ny skole, dels de vilkår, der skal være for etableringen af en ny skole.

Vi sender naturligvis forslaget om det her i høring, fordi vi mener, det er en god idé. Men vi er også interesseret i en dialog for og imod: Hvad er det, der taler for sammenlægning? Hvad er det, der taler imod? Og i den samlede vurdering indgår, at vi kun gennemfører det her, hvis vi mener, at en sammenlægning af de to gode skoler, som eksisterer, giver en endnu bedre skole.

Der har været ideer fremme om, at man ikke skulle lave nedlæggelserne og oprettelsen af den nye skole på nuværende tidspunkt, men lave sådan en proces, således at vi om 5 år eller 3 år gennemfører det, vi har intention om. Det finder vi er en dårlig idé. Vi finder, at det bedste udgangspunkt for den nye skole er, at man afklarer sig på nuværende tidspunkt og så gør det, man finder rigtigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Der er ingen tvivl om, det kan man allerede se i dag, at der er modstandere, og der er tilhængere af dette forslag, også ude på skolerne. De, som mere grundlæggende er modstandere, og som på intet tidspunkt ønsker en sammenlægning af de to skoler, vil selvfølgelig i en eller anden integrationsproces jo medvirke til at sørge for, at det her ikke skal føre til en sammenlægning. Vi føler, at det her ville være basis for så meget uro, så det ikke bliver en særligt konstruktiv proces. Vi tror, det er mere konstruktivt at tage beslutningen efter høringen, og det vil sige til november, her i Borgerrepræsentationen.

Jacob Hougaard (A): Det er altid en vanskelig problemstilling at nedlægge skoler, og derfor er jeg glad for, at vi er et så bredt flertal her i Borgerrepræsentationen, som står bag forslaget om at skabe en helt ny skole på Vesterbro til afløsning af Ny Carlsberg Vejens Skole og Alsgades Skole. Med de partier, der er bag forslaget her, taler vi om 47 mandater ud af de 55, der er her i salen, og det er en meget bred opbakning.

I Socialdemokratiet har vi gjort os grundige overvejelser om perspektiverne og fremtiden, og vi har forsøgt at opveje fordele og ulemper, før vi gik videre med denne idé.

Jeg lægger selv stor vægt på at få løst de sociale og kulturelle problemer, som har præget forholdet mellem de to skoler igennem mange år. Det er jo sådan, at hver for sig fungerer skolerne udmærket pædagogisk og socialt, men de to skoler ligger op og ned ad hinanden, de er en del af hinandens virkelighed, det kan ikke adskilles.

Så er det, vi bliver påvirket af det, vi får at vide om samarbejdet mellem skolerne, fordi folk, som har deres gang på skolen, fortæller, at de modsætningsforhold, som eksisterer mellem skolerne, påvirker dagligdagen for børnene. Det er meldinger om daglige konflikter mellem eleverne i den fælles skolegård, som udspringer af, at de to skoler ser skævt til hinanden. Det er meldinger om, at lærerne på de to skoler ikke samarbejder særlig meget med hinanden andet end på gårdniveau, ja, og nogle taler om, at kulturforskellen er så stor, at et samarbejde ikke tjener noget formål.

Når man så spørger til, hvad denne her forskel konkret handler om, ja, så ender vi i spørgsmålet om de tosprogede elever, hvor Ny Carlsberg Vejens Skole har 20 pct. tosprogede, mens den lidt mindre Alsgades Skole har 80 pct. tosprogede.

En del af problemerne i dag udspringer af modsætningsforholdet mellem de to skoler, og derfor tror vi ikke på, at to skoler vil være en del af løsningen. I mine øjne er det nødvendigt at begynde helt forfra, og den bedste måde at bryde de sociale og kulturelle modsætninger er ved at skabe en helt ny skole med en helt ny ledelse og et helt nyt navn. Det tror vi på er den vej, der én gang for alle skal skabe afklaring og ro om situationen.

Så er det, at vi politikere er gået sammen, og vi forestiller os en integrationsfase over flere år, hvor der er den nødvendige tid og de tilstrækkelige ressourcer til, at det her kan lykkes. Fordi som borgmesteren selv påpeger i sit indlæg, ja, så tager forslaget om denne nye skole ikke afsæt i besparelser og behovet for besparelser, som tidligere har været baggrund for skolesammenlægninger her i Københavns Kommune. Næh, de partier, som står bag dette forslag, er gået sammen om en vision, og den har vi præsenteret for lærere, forældre og elever, vi har skrevet i aviserne, vi er gået ind med en klar idé, og den vil vi arbejde for.

På trods af det så ved vi jo godt, at med sådan et kontroversielt forslag er det ikke alle, der vil blive begejstrede. Vi har også været til møder med skolen og på skolen, og der er vi blevet mødt med protester fra nogle, men vi er også blevet mødt med, synes jeg, forståelse og interesse fra andre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Modstanderne af denne idé siger bl.a., at skolens fremtid bør udspringe af lokale ønsker og initiativer. Og de siger også, at vi politikere handler udemokratisk og hen over hovedet på de lokale. Så jeg er helt enig i, at det ville være ønskeligt, hvis løsningen var kommet nedefra og ad frivillighedens vej. Men sagen er, at der ikke er blevet taget særlig mange initiativer for at få det øgede samarbejde mellem skolerne, som man vitterlig har efterlyst i mange, mange år. Og sammenlægningsdebatten er jo noget, vi har haft med jævne mellemrum her i Borgerrepræsentationen, uden at det egentlig er kommet særlig langt.

Det er også på den baggrund, vi vælger at sige, at forslaget om at lave en forsøgsperiode i stedet for at skabe en ny skole, ja, det er ikke nogen særlig god idé. Som borgmesteren også sagde, så vil der forud ligge en politisk stillingtagen, og det vil formentlig skabe uro, og uenigheden vil blusse op igen, fordi der jo altid er nogle, der vil være imod det, og det synes jeg vil lægge gift ud for et ordentligt integrationsarbejde.

Vi har stillet dette forslag, som nu skal i høring, fordi vi tror på, det er det rigtige forslag. Vi vil følge høringen med interesse, og jeg håber på, at de afgivne høringssvar vil give værdifuld inspiration, så vi med fælles hjælp kan virkeliggøre visionen om en helt ny skole på Vesterbro.

Bjarne Fey (F): Jeg skal forsøge ikke at gentage min forgænger for meget, men måske bare nøjes med tørt at konstatere, at SF føler sig meget godt dækket ind ved borgmesterens indlæg.

Men jeg vil sige, at vi lægger stærk vægt på, at der kommer en dialog i den efterfølgende proces, en dialog med forældrekræden derude, med lærerkræden, med børnene, så vi lytter til, hvordan denne her sammensmeltning af skoler kan fungere. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får enighed om, hvordan man kan arbejde de næste 3 år.

Det her er en unik position, hvor man rent faktisk har frie midler til at kunne gøre nogle ting aktivt, hvor det førhen, når vi har lagt ting sammen, bare er sket, uden at der er blevet tilført ekstra midler. Det her er faktisk en positiv situation, hvor man kan løse en konkret problemstilling på Vesterbro, hvor en skole faktisk er ved at blive affolket.

I fællesskab tror jeg faktisk på, at vi kan løse det her til noget bedre, end vi har det nu. Så SF bakker selvfølgelig op om vores eget forslag her.

Louise Frevert (O): Man bliver jo altså skuffet gang på gang. Det, der er spændende ved at være i politik, er, at tingene mange gange er utrolig uforudsigelige. Det er de jo altså også i dette tilfælde, hvor venstrefløjen går ind for de her skolenedlæggelser. Det begriber jeg simpelt hen ikke. Men vi er dog et par fornuftige partier her i Borgerrepræsentationen, der kæmper til det sidste imod denne skolesammenlægning på Vesterbro.

Alle ved jo egentlig godt, hvad dagsordenen er, når det drejer sig om denne skolesammenlægning, når det er fra Per Bregengaards side. Det er, at på den ene skole er der 20 pct. indvandrerbørn, og på den anden skole er der 80 pct. indvandrerbørn. Man skal jo altså ikke være helt forpligtet over sine evner, hvis man kan regne ud, hvad dagsordenen så er. Det er simpelt hen at få nedlagt de her to skoler eller rettere sagt, vi nedlægger dem for at slå dem sammen igen, simpelt hen for at få et stort sammensurium af etnisk danske børn og indvandrerbørn.

De her to skoler på Vesterbro har jo aldrig nogen sinde været bygget til at skulle være to selvstændige skoler. Hvorfor i alverden skal man så til at lave om på det? Lad dem dog på Vesterbro, som gerne vil have deres egen unikke identitet, også have denne unikke identitet,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

hvad de her to skoler angår. Det er et godt lille skolemiljø nede på Vesterbro. Så lad dem dog have det i fred. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man skal gribe ind i det, hvad der oven i købet er imod forældrenes ønske. Andre partier griber ind i hverdagen hos 500 småbørnsfamilier og lidt større børns familier også. Det er da fuldstændig tåbeligt, når det egentlig fungerer ret godt.

Hvis vi egentlig skal tale om økonomi, så er besparelsen jo minimal. Jeg tror, der er nogle, der har fået nogle principper, og det her er rent principrytteri. Der er ikke nogen logik i det, og der er ikke noget overhovedet, der er positivt ved det her.

Hr. Jacob Hougaard, denne udtalelse med: Vi er mange partier, der har en samlet vision – en vision. Er det en vision at nedlægge to københavnske folkeskoler på Vesterbro? 47 medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation har en samlet vision om nedlæggelse af skoler.

Jeg sagde i denne Borgerrepræsentation på det tidspunkt, da man nedlagde og lukkede Gasværksvejens Skole, at den aldrig nogen sinde vil blive åbnet igen, desværre, tror jeg, det er meget svært at åbne skoler igen, og det burde hr. Jacob Hougaard også vide.

Det, jeg har været ude efter, at man skulle gøre, var, at man gik med på at lave et udviklingsprojekt, det, som rent faktisk er muligt, hvor man laver det her som en forsøgsordning i 3 år og ikke bare som en projektordning, hvor man, hvis forældrene ikke synes, det er positivt – hvilke forældre vil synes, det her er positivt? – kan melde tilbage.

Så siger borgmester Per Bregengaard, at så bliver projektet ikke til noget alligevel. Jamen det vil jo altså sige, at det høringssvar, som hr. borgmester Per Bregengaard har bedt om at få tilbage, det, der er blevet skrevet på papiret, jo ikke er det papir værd, det er blevet skrevet på. Det er fuldstændig tåbeligt. Det er en polemik, fordi hr. Per Bregengaard jo helst ikke vil være uvenner med de personer, der bor på Vesterbro, fordi en del af dem, det ved vi også godt, er Enhedslistens vælgere, og der bor flest af dem i København. Så der vil være en hel del vælgere.

Men jeg tror ikke, at der efter denne lille, gedigne sag er mange vælgere til Enhedslisten, det håber jeg da i hvert fald ikke, jeg håber, der er færre end tidligere, for det er en helt uhørt sag at nedlægge de her to skoler. Den sidste ting er i hvert fald ikke sagt i denne sag.

Majbritt Mamsen (C): Først vil jeg gerne sige, at vi gerne vil have delt afstemning, og at vi vil have ført protokolbemærkningen videre.

Når det er sagt, så synes jeg, man spiller hasard med de her børn. Det, jeg synes er mest imponerende, er, at af dem, der sidder i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, er der kun én ud over mig selv, der har børn i folkeskolen; resten har børn i privatskoler eller har slet ikke børn eller har store børn. Men de ved alle sammen bedre, hvad der er bedst for de her børn og forældre. Det synes jeg er meget, meget imponerende pædagogisk osv.

Som Louise Frevert var inde på, er man, hvis det høringssvar kommer negativt tilbage, frit stillet. Vi ved jo alle sammen fra de dialogmøder, vi har haft derude, at de ikke er positive, at de ikke ønsker den sammenlægning.

Bjarne Fey siger, at vi selvfølgelig går ind for en dialog, når det her er besluttet. Jamen dialogen har jo været der. Der er jo ikke nogen politikere, der har lyttet til den dialog. Hvordan skal man så tro på, at de lytter, når nu det bliver besluttet? Så jeg vil gerne have jer til at svare på: Hvis nu de svarer negativt på det her, altså hvis de siger, at de ønsker fortsat at have deres to skoler, vil I så trumfe det igennem alligevel? Det vil jeg gerne have, at borgmester Per Bregengaard svarer på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Man har faktisk ikke nogen sinde bedt dem om at arbejde sammen i et forsøgsprojekt. De bad inderligt om, da vi var til det sidste møde derude, at få lov til at lade det gro fra bunden af. Hvorfor ikke give dem den chance og så på sigt lægge dem sammen? Vi vil ikke ofre 7 mio. kr. på at slå hul i muren. Vi vil bare have, at det skal være to skoler, vi ansætter nye lærere, eller de kan søge deres stilling igen. Er vi klar over, hvor mange mennesker det egentlig er, vi river rundt med, og hvor mange børn der kommer til at blive påvirket? Vi har set skoler, hvor man har udskiftet ledelsen, hvor det simpelt hen er et ragnarok i flere år. Så hvordan tror man, denne skole bliver en succes på kort tid? Det er en hel elevårgang, man faktisk rykker rundt på.

I snakker om, at der ikke er besparelser, at skolen skal have pengene, men vi ved jo også alle sammen, at når det kniber med økonomien, og det er det jo desværre begyndt på i Københavns Kommune, jamen så er det jo et nemt område at gå ind og tage de her penge, vel at mærke, kan man ikke gøre det de første par år, det har man jo lovet dem, men i dette katalog, der er udskrevet over besparelser, de første 10 gange, hvor meget man kan spare. Det er rigtigt, at det får de lov til at bruge til pædagogisk perspektiv, men de har også på et tidspunkt fået 500.000 kr. til en bus, fordi de ikke havde det så godt. Den er også blevet skåret væk med tiden. Så hvordan skal de tro på, at man vil det her positivt?

Pia Allerslev (V): Jeg vil lige allerførst til Majbritt Mamsen sige: Nej, jeg har ingen børn, men jeg er folkeskolelærer, så jeg føler, jeg dog alligevel taler med en vis vægt, når jeg nu udtaler mig.

Jeg vil spare jer for alle de gode argumenter; dem har både Jacob Hougaard og Per Bregengaard og Bjarne Fey været inde på. For Venstre er det også meget, meget vigtigt, at vi får dialogen i gang med skolerne. Venstre har i hvert fald den opfattelse, at det her ikke er det endelige resultat. Der kan sagtens ændres på det i forhold til de hørings svar, der kommer fra forældrene rundt omkring.

Men vigtigt for os er det altså også at understrege, at man får skabt en skole af en god størrelse, hvor der er større mulighed for faglig udvikling, og hvor der er en større og bredere elevsammensætning. Det synes jeg er meget, meget vigtigt at få understreget her.

København er kendt for at have små skoler, dyre skoler, og med denne løsning får vi altså skabt en større skole til glæde for både elever og lærere, og om det så bliver lige nu, eller det bliver på lidt længere sigt, må vi så afvente. Men Venstre går helt klart ind for etableringen af en ny skole på Vesterbro.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Man kan jo vælge at lade være at beskæftige sig med Louise Freverts indlæg heroppe, men jeg har nu alligevel valgt at gøre det. Der er simpelt hen ingen sammenhæng i det.

Hun siger, at hun ikke kan forstå, at venstre fløjen går ind for det her, og så siger hun bagefter, at det kan hun godt forstå, for det her handler om integration. Så siger Louise Frevert, at hun ikke vil være med til det her sammensurium af etniske og danske børn. Så må man jo spørge Louise Frevert, om apartheid i dag er et eller andet ideal for hende. Det er det måske alligevel ikke, fordi hun siger ikke ret lang tid efter, at hun går ind for et udviklingsprojekt i 3 år, hvor man skal integrere de to skoler og skabe det her sammensurium, som hun kalder det, af etniske og danske børn. Så meget sammenhæng er der ikke i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

Hun siger, det her er imod forældrenes ønsker. Jeg tror, der er modstand mod at lave en ny skole og nedlægge de to eksisterende skoler, og det vil der altid være i sådan en proces. Jeg tror også, der er forældre, der mener – eller rettere sagt, jeg ved, der er forældre, der mener, det er en god idé. Jeg ved også, der er lærere, der mener, det er en god idé. Om det er flertal eller mindretal, er måske lidt svært at vide på nuværende tidspunkt.

Så forstod jeg ikke det der med, at når man nedlagde en skole, er det meget svært at åbne den igen. Ja, det er nok rigtigt. I den her sammenhæng nedlægger man to skoler og skaber en ny skole i nøjagtig den samme bygning. Jeg ved ikke rigtig, om der er noget at genåbne efter denne proces, om hun forestiller sig, at man om nogle år finder ud af, det er en god ide at dele skolerne igen. Det tror jeg i og for sig ikke, at man gør.

Så ville Majbritt Mamsen gerne høre, hvad man, hvis nu der kommer to negative høringsvar, vil gøre. Jeg vil for mit vedkommende sige, jeg tror også for andres vedkommende, jamen så er det jo en diskussion, vi må have. Hvad er det for argumenter, der er for og imod? Er det sådan, at der bliver en dårligere skole ved at nedlægge de to gode skoler, jamen så er der ingen grund til at gøre det. Tror vi med de argumenter, der er på banen, at der bliver en bedre skole ud af de her ting, jamen så gør vi det, også selv om stemningen derude er imod. Det kan godt være, at der kommer nogle blanke nejer eller jaer.

Jeg tror, der i virkeligheden til grund for det her ligger nogle nuancer, som Louise Frevert i sin retorik i hvert fald ikke har fat i.

Så ved jeg, der er folk på Alsgades Skole, som har været meget bekymrede for 10. klassecentrets eksistens. Der vil jeg bare sige, at 10. klassecentret skal fortsætte med at eksistere, meget gerne med de samme lærere, som har engageret sig i det gode og store arbejde, det er at udvikle 10. klassecentret. Det skal vi selvfølgelig gøre alt for at skærme, hvis der opstår turbulens derude.

Så vil jeg sige til Majbritt Mamsen, som bringer urigtigheder til torvs, at der er ingen lærere, der bliver afskediget og skal søge deres egne stillinger igen. Det, der står i vores aftale, er, at man spørger lærerne: Er du med på at gå ind i at skabe en ny skole? Og hvis de ikke er med på at gå ind og skabe den her ny skole, så håber jeg, de selv synes, det er en god idé, at de finder beskæftigelsen et andet sted. Fordi det må da være utrolig surt at være lærer på en skole, som man ikke ønsker.

Men det er altså ikke sådan, så man i den anledning går ud i fyringsrunder eller har afskediget dem på forhånd, og kun hvis de kan aflægge faneeden på den nye skole, så bliver de ansat i det her. Så det vil jeg godt ramme en pæl igennem.

Majbritt Mamsen er jo meget følelsesladet og taler om, at man kaster børnene ud i kaos og rykker rundt på eleverne. Det, der står i vores aftale, er jo netop, at udgangspunktet for den nye skole skal være de eksisterende klasser. Så det er altså ikke sådan, at børnene bliver revet op, rystet i en pose og fordelt efter et eller andet tilfældighedernes princip.

Udgangspunktet, når man bygger op, er jo det, man har, også de skolekulturer, der eksisterer, og ud fra det bevæger man sig et nyt sted hen. På nøjagtig den samme måde med eleverne. Udgangspunktet er de eksisterende klasser, udgangspunktet, som man skal værne om, er de eksisterende kammeratskabsgrupper og relationer, børnene indgår i. Ud fra det bevæger man sig nye steder hen, og det gør børn og unge, medmindre de lever i et meget, meget snævert og indskrænket miljø, jo altid. De får nye venner, de siger farvel til gamle venner, de har det godt med nogle i en periode og så godt med nogle andre i en periode. Det er præcis det, vi er interesseret i, men det er ikke noget med, at børnene bliver revet op med rode og kastet rundt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

Og med stor sandsynlighed fortsætter jo de lærere, som de har i dag, med klasserne også på den nye skole. Det er selvfølgelig også et udgangspunkt for forandring, fordi der jo er ingen børn, der har de samme lærere fra 1. klasse, til de går ud af 9. eller 10. klasse; det eksisterer simpelt hen ikke.

Så det er en forandring, vi vil, med rod i de udgangspunkter, der er på skolen, hos børnene, hos personalet, og en vilje til at skabe noget nyt, bevæge sig hen et nyt sted.

Det, vi lægger vægt på i vores visionspapirer, er jo integrationsideen, ikke kun forstået som integrationsideen mellem etniske mindretal og danske, men jo også integrationsideen, hvordan man får forskellige skolekulturer integreret, hvordan man får lærere med forskellige holdninger og med forskellige faglige og menneskelige kompetencer integreret til at indgå i nye helheder. Det er det projekt, som er afsættet for de 3 år, som vi har afsat til det der mere totale integrationsprojekt, som vi har skildret i vores vision.

Jacob Hougaard (A): Når man sutter på sin finger og stikker den op i luften, så kan man nogle gange mærke, hvad vej vinden blæser. Det er nogle gange den praksis, som de bruger i Dansk Folkeparti.

Det har været sjovt at se og høre, at Louise Frevert i denne sammenhæng, en politiker, som tidligere har talt varmt for en sammenlægning af de to skoler, nu har ændret sin holdning 180 grader.

Louise Frevert spørger os: Handler det her om de tosprogede? Det gør det bl.a., men det gør det ikke kun. Det kan godt være, det for Dansk Folkeparti kun handler om de tosprogede, men for os andre handler det også om undervisningskvalitet og muligheder.

Lad os nu se på de bilag, der ligger her i indstillingen. Ja, der kan man bl.a. se klasser og elevtal for Alsgades Skole, og der kan man så se, at i 4. klasse er der 12 elever, i 5. klasse er der 13 elever, i 6. klasse er der 12 elever. Det taler vi om, der er på et klassetrin på en skole. Hvad er mulighederne for kammeratskaber mellem de elever, hvad er mulighederne for samarbejde mellem klasser på en sådan skole, hvad med lærerkollegiet, er det ikke for snævert?

Man kunne også godt spørge De Konservative: Er det sådan en type skole, de kunne tænke sig i Københavns Kommune, en så lille og dyr skole? Man skulle tro, at nogle partier mente, at København var en landkommune, hvor man kunne have så små skoler. Man kunne særligt tro det, når man hører Louise Frevert komme med sit udviklingsprojekt fra Folketinget, som netop er et udviklingsprojekt, som tager afsæt i de problemer, man har i landkommunerne. Men fru Louise Frevert må indse, at vi er i hjertet af København, på Vesterbro, og der er nogle andre muligheder her i København.

I den vision, som politikerne har formuleret omkring den nye Vesterbro-skole, står der bl.a.:

»Det kan være trygt at bo på en isoleret ø, men det kan også være kedeligt; man kan komme til at mangle både faglige og sociale udfordringer«.

Det er også det, det handler om at skabe. Vores ord er at skabe og at udvikle, ikke at smadre og ødelægge. På den måde kan man italesætte denne problemstilling på meget forskellig vis.

I forhold til Gasværksvejens Skole, som Louise Frevert selv nævner, ja, så mener jeg rent faktisk, at det tjener som et skræmmeeksempel for os alle sammen, for hvad var det egentlig, der skete med Gasværksvejens Skole? Ja, det var en af Københavns indvandrerskoler, det var en af de skoler, som var berygtet rundt omkring i landet for sine høje tosprogsprocenter, og det var en skole, de danske forældre massivt fravalgte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Da beslutningen om at lukke Gasværksvejens Skole blev taget, så var der 82 indskrevne børn, og det er en meget kedelig udvikling, hvis en skole skal ende i den situation. Nu er Alsgades Skole en god skole med en god pædagogik, men hvis problemerne får lov til at fortsætte, og man sammenligner med Gasværksvejens Skole, jamen så synes jeg ikke, man må sige andet, end at det vil være en foruroligende udvikling for en sund skole at komme ind i.

Derfor synes vi egentlig, at mulighederne for at skabe en ny skole kan råde bod på det. Men der er mange argumenter, vi har kun behandlet få af dem.

Bjarne Fey (F): Jamen jeg kan forstå på det hele, at det, vi nu skal gøre, er enten at have de store fortællinger på bordet, skræmmebillederne, den onde, den gode og ofret, eller de personlige historier. Jeg tror, jeg vil holde mig til det sidste.

Da jeg var en lille knægt og vejede væsentligt mindre, næsten 100 kg mindre, og mange, mange år siden, gik jeg på en skole, der hed Sundbyvester Skole. Lige over for mig lå der en skole, der hed Amagerbro Skole. Jeg undrede mig over, at der var et stort hegn imellem dem. Jeg kunne simpelt hen ikke forstå, at der lå to skoler lige ved siden af hinanden, som simpelt hen ikke hang sammen. Det kunne jeg ikke forstå dengang, da jeg var 8 år, og det har jeg ikke kunnet siden hen.

Hvad fanden er – undskyld, det var forkert, men det er faktisk lidt fjollet, at man har to skoler liggende lige over for hinanden med en mur imellem. Jeg kan ikke forstå det. Hvis man byggede en skole fra ny, ville man så bygge en skole med en mur igennem og dele den op i to enheder? Ville man det? Det tror jeg ikke, man ville. Det er faktisk en fjollet idé. Vi ville ikke have gjort det nu.

Og som far til et barn, der går i folkeskolen, synes jeg faktisk, det er helt o.k., at man laver den integration, at man rent faktisk også afsætter midler til integration, så sammensmeltningen kan foregå på ordentlige præmisser. Det gjorde det ikke helt, da Amagerbro og Sundbyvester Skoler smeltede sammen og blev til Amager Fælled Skole.

Jeg synes, vi skal give dem muligheden for at lave den fornuftige løsning ude på Vesterbro, og derfor vil vi godt påtage os et lederskab som politikere og anvise en vej, men også gå i dialog. Det kan være, vi bliver klogere, men det kan også være, vi træffer den helt rigtige beslutning ved, at vi har vist vejen her og nu. Vi glæder os til dialogen indtil, er det den 26. november? eller i hvert fald i slutningen af det her år.

Majbritt Mamsen (C): Jeg vil gentage: Hvorfor kan de to skoler ikke bare samarbejde og så lade det gro fra bunden af? Man kan stadig væk, selv om der er 12, arbejde på tværs af skolerne, på tværs af klassetrin. Det har man mulighed for, hvis man beder dem om det. Men man har faktisk bedt hver eneste folkeskole i København om at lave hver sin profil, og de to skoler har lavet så flot en profil, at de er svære at sammenlægge.

Vi er enormt bekymret for de her 80 pct. tosprogede, der går på Alsgades Skole. Men nu har Alsgades Skole jo skrevet et fint brev til os om, at de er glade for deres skole, alle kender hinanden: Vores forældre har valgt skolen, fordi den er lille og tryk. Vi har nogle dygtige, forstående og engagerede lærere; vi har en god skole- og viceskoleinspektør, som altid er her for vores skyld. Jamen det virker ikke, som om de har nogen bekymringer derude. Det er jer, der har bekymringerne.

Så til Per. Du fik sagt, at selv om de er imod det, og det er jo så min fornemmelse efter at have siddet i udvalget, at så gør I det alligevel. Det kalder jeg virkelig brugerdemokrati.

Til Jakob omkring det her med, at det er synd, der sidder 12 ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Majbritt Mamsen. Jeg bliver nødt til at sige, at man her skal tiltale folk med fornavn og efternavn. Det er ikke sådan en almindelig samtale over bordet; det er en politisk forhandling.

Majbritt Mamsen (C): Jacob Hougaard. Til dig vil jeg gerne sige, at de jo kan have fælles skolegård, de kan arbejde på tværs, og der er mange pædagogiske ... Ligesom samtænkning, som vi begge to går meget ind for, kan det jo foregå mellem to skoler.

Det er rigtigt, jeg tager det som en kompliment, at jeg er følelsesladet på dette område. Jeg har også selv skolebørn, og jeg kan levende sætte mig ind i, hvordan man vil have det som forældre og børn. Men du er iskold, Per Bregengaard, og det synes jeg er bekymrende.

Hvis det er sådan, at man vælger det her, som I nu vælger, hvorfor vælger I det så ikke fuldt ud? Hvorfor vælger I ikke at slå hul i muren, selv om det koster 7 mio. kr.? Hvorfor vælger I ikke at sige, at der skal være ét lærerværelse? Nej, de penge har vi ikke, og de penge, vil man heller ikke ofre. Hvorfor så ikke lade det gro fra bunden af? Hvorfor ikke lade dem arbejde, og med tiden kan man så slå hul i muren, og så har de vænnet sig til at være sammen? Hvorfor ikke give dem den chance?

Så siger I, at man ikke skal nedlægge stillinger, men der står i hvert fald under ledelsen i jeres egen fine folder, at lederstillingen slås op, fordi det bliver et meget anderledes pædagogisk fundament. Og personalet skal tilkendegive, om de ønsker en ansættelse på den nye skole, og hvis de ikke ønsker det, så bliver de flyttet til en anden skole. De har det jo godt der, hvor de er i dag, så det er jo også et brud på deres aftale.

Det er mange mennesker, der bliver involveret i det her, og jeg synes, det er dybt bekymrende.

Louise Frevert (O): Nu har min udmærkede, dygtige kollega fru Majbritt Mamsen jo redegjort for det meste af det, som jeg ville sige, men jeg har blot nogle småting.

Det er fuldstændig betagende, hr. Per Bregengaard. Tekstanalyse er åbenbart ikke skoleborgmesterens stærke side, fordi på den ene side havde borgmesteren forstået det hele, på den anden side havde han ikke forstået noget som helst af det. Så må man jo gøre op med sig selv, om man egentlig har den forståelse, der skal til for at forstå, hvad der bliver sagt oppe fra denne talerstol.

Jeg er en lille smule pikeret over, og det er ikke et for stærkt udtryk at bruge i denne sammenhæng, at man holder på sine principper blot for princippernes skyld. Det kommer fuldstændig bag på mig, at der jo egentlig ikke er nogen ordentlige argumenter for at gøre det her, andet end at de skal sammenlægges og muren ned igennem. Den Berlinmur, som man synes, er etableret på de her skoler, skal brydes ned.

Det er jo fuldstændig hen i vejret, fordi man kunne sagtens have et givtigt samarbejde uden at skulle pådutte de her stakkels mennesker på Vesterbro en sammenlægning. Man kunne eksempelvis have endnu mere samarbejde i skolegården, man kunne lave temadage på tværs, man kunne udmærket også – på længere sigt, ved jeg godt – få klasserne sluset sammen, men det kunne man også godt tale om hen ad vejen.

Og så kommer det primære, hvor besparelsen egentlig kunne være, hvis vi skal tale om nogen besparelser her, og det er med en fælles ledelse, for du kan godt være leder for to skoler på en gang med to forskellige identiteter. Så jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke skal have lov til at bevare noget af den der identitet, som forældrene ønsker at have.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Så er det nemlig, jeg kommer til min pointe i det her: Hvor er så det frie skolevalg blevet af? Hvor er så muligheden for at få sine børn til at gå på den skole, man lige netop har lyst til? Det bliver en samlet skole. I giver Vesterbroborgerne mulighed for kun at vælge én slags skole, i stedet for at der nu er mulighed for to skoler, der har en fuldstændig forskellig identitet.

Lad dog borgerne få lov at vælge frit. Det er da en form for centralisme, som er fuldstændig uhørt, en stalinisme, som kun kan forekomme i København. Vorherre bevares, siger jeg bare, vorherre bevares. Så giv dog forældrene deres frie skolevalg. I fratager dem jo det. Det synes jeg er fatalt, det synes jeg er under bælttestedet.

Og så vil jeg have lov at sige til hr. Jacob Hougaard om lige netop de her argumenter, at der er nogle af os, der trods alt er blevet klogere. Det er korrekt, at jeg syntes, det var en god idé, at man kunne lægge skoler sammen for rationalitetens skyld og for fusionen og besparelser og alt det der. Nej, jeg er blevet klogere, og det indrømmer jeg, og det synes jeg, man skal have ære og respekt for. Det er lige præcis også, hvad jeg synes, hr. Jacob Hougaard skulle blive, klogere lige netop på dette område.

Hvis hr. Jacob Hougaard, nu er vi jo ude i fortællingens store kunst, hr. Bjarne Fey er åbenbart, nej undskyld ... (*Bjarne Fey: Jeg er her*). Nej, jeg ved godt, der ikke er så meget fyld på sædet, når man sidder ned. Jeg har mange børn, der har været i både privatskole og kommuneskole. Men nu gik hr. Bjarne Fey jo over i den personlige fortælling, så jeg ved ikke rigtig, om der er tid heroppefra talerstolen til også at gå ind i den personlige fortælling.

Jeg er rent faktisk vokset op lige på grænsen af Vesterbro og Frederiksberg. Der var nemlig nogle skoler, som også lå meget tættere på hinanden, og vi fik lov til at have den identitet, som vi gerne ville have, ud fra den skole, som blev valgt. Så jeg kender godt området. Jeg har stor veneration for dette område på Vesterbro. Derfor kan jeg ikke pointere nok: Når I nu stemmer og I sætter fingeren på knappen, så tænk jer dog om for en gangs skyld, bare en lille smule mere.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg ved altså ikke, om det er rigtigt, at Louise Frevert er sød.

Majbritt Mamsen rejser en relevant problemstilling: Skal en beslutning om sammenlægning af skolerne være en lokal beslutning, er det noget, man stemmer om ude på skolerne, eller er det noget, som vi tager et politisk ansvar for herinde? Det er et godt spørgsmål.

Majbritt Mamsen plæderede for, at det var lokalt, man skulle afgøre det. Så vil jeg bare foreholde Majbritt Mamsen, som havde en god og ledende rolle i spørgsmålet om at få vedtaget en fælles mobningspolitik i Københavns Kommune, at der var det jo ikke et spørgsmål om, om det var op til den lokale skole at afgøre, om de skulle have en mobningspolitik eller ej. Det skulle alle skoler have, fordi der var et overordnet mål, nemlig at der ikke var nogen børn, der skulle udsættes for mobning i skolerne.

Jamen vi, der argumenterer for det her forslag, kan da have nøjagtig det samme overordnede mål: Vi vil lave en bedre skole for de børn, der går på de to skoler. Det er vores ønske, og det mener vi, at vi har en rolle i.

Når man taler om folk, der vælger, om det nu er skolerne, der skal vælge, så kan man jo også filosofere over, at der er 70 pct. af forældrene i Alsgades Skoles grunddistrikt, der fravælger den lokale folkeskole, som vælger en anden skole. Jamen hvordan havde de stillet sig, hvis Alsgades Skole havde været anderledes? Jeg tror måske, de havde valgt den lokale skole,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

fordi det, vi ser typisk med etniske danske forældre, er, at de i stedet for Alsgades Skole vælger Ny Carlsberg Vejens Skole.

Som det sidste udviklingsmønster ser vi også i stigende grad nede i de små klasser, at tosprogede forældre vælger Ny Carlsberg Vejens Skole i stedet for Alsgades Skole.

De her valg, som ligger under det, vi kan se, mener jeg er relevant at tage ind i diskussionen og så sige: Jamen overordnet set mener vi, vi skal skabe en god lokal skole, og det er det, der er vores mål.

Om det der med, om forældrene har mere eller mindre at vælge imellem, om de skal have 70 skoler eller 69 skoler i København at vælge imellem, ved jeg ikke rigtig gør det store udsving i denne sag. Jeg mener, det er vigtigt, og det er et politisk mål for Enhedslisten, at skabe et positivt tilvalg til den lokale skole, hvor man kommer sammen med andre børn og de familier, som bebor ens lokalområde, og sådan så man ikke skiller sig ud etnisk eller socialt eller på anden vis, men har en integration og får skabt et fællesskab og dermed et mere fælles samfund.

Det er faktisk et mål for Enhedslisten og måske også de andre forslagsstillere, at skolepolitikken også skal afspejle viljen til at skabe et fælles samfund, hvor der skal indgå mange forskellige mennesker i et samvær med hinanden, og ikke gennem sådan et eller andet totalt frit valg, hvor folk falder ned i forskellige segmenter, og så kan de sidde og hygge sig der.

Lige til slut om det der med de 7 mio. kr. Jamen det kan da godt være, jeg vil bruge 7 mio. kr. på et eller andet tidspunkt på at slå hul i den mur. Det vil jeg gerne have et lokalt bud på. Jeg er ikke sikker på, at det er skolernes hede ønske at bruge 7 mio. kr. på at slå hul på en mur, hvis de kunne få lov til at bruge dem til noget andet, der var mere zweck i. Så hul eller ej, det er noget, vi kan diskutere, når vi skal prioritere anlægsbudgetterne i Københavns Kommune.

Majbritt Mamsen (C): Ja, igen siger jeg tak for en kompliment fra borgmester Per Bregengaard, fordi mobning er vel ikke noget, nogen forældre eller nogen lærere eller nogen elever ønsker sig. Så jeg synes, det var enormt vigtigt, at jeg var med til at få mobning på dagsordenen i Københavns Kommune og var med til at få fokus på det. Nu ligger det jo ude på skolerne, hvor de inden for to år skal lave deres egen mobningspolitik. Det synes jeg faktisk var et rigtig godt forslag. Så tak for komplimenten, Per Bregengaard.

Det næste er, at viljen til fællesskab og fælles ansvar, som Per Bregengaard snakker så varmt om, på folkeskoleområdet ... (*Afbrydelse af borgmester Per Bregengaard*). Men det skægge er jo, at du selv har valgt en privatskole til dine børn, Per Bregengaard. Hvor er så ansvaret og viljen til fællesskabet henne? Hvor er ansvaret for, at dine egne børn skal bidrage til det her fællesskab, når du vælger en privatskole? ... (*Borgmester Per Bregengaard: De er gået ud af skolen for lang tid siden*). Jamen dengang de gik i skole.

Så 7 mio. kr. forventer jeg vel ikke, at I giver skolen. Per Bregengaard siger, at de 7 mio. kr. skal skolen måske bruge til noget andet. Jamen forærer du skolen de 7 mio. kr., siden du siger det? Jeg mente med de 7 mio. kr., at hvis man vælger at lave en ny skole, så gør man det helhjertet, så slår man hul i væggen, så laver man fælles lærerværelse osv., osv., osv. Så laver man ikke sådan en lappeløsning her.

Så vil jeg sige, at det bekymrer mig, at 47 medlemmer af Borgerrepræsentationen går ind for tvangsægteskab.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Louise Frevert (O): Måske skulle man bare forbigå det i tavshed, men det kan jeg simpelt hen ikke, det kan jeg ikke, fordi jeg er endnu en gang blevet bekræftet 110 pct. i, at borgmester Per Bregengaard er ude på at føre centralistisk, kommunistisk, stalinistisk politik i Københavns Kommune.

Hr. Per Bregengaard fratager forældrene det frie valg. Jeg er udmærket godt klar over, at det, vi diskuterer her, er en politisk ideologi, men se, jeg har respekt for, at hr. Per Bregengaard har de ønsker, som Per Bregengaard har, men vi har til gengæld også nogle ønsker, fordi vi mener, at det vil være skrækkeligt, at man fratager forældrene muligheden for at vælge.

Vesterbro er en lille enklave i storbyen. På Vesterbro går man meget ind for, at der er et nærdemokrati. Jeg troede faktisk også, at Enhedslisten gik ind for, at man varetog borgernes nærdemokratiske ønsker, men det gør man jo så sandelig ikke. På en eller anden finurlig måde har Per Bregengaard fået resten af partierne, undtagen selvfølgelig Konservative og Dansk Folkeparti, med på den rædselsfulde galej.

Jeg bliver nødt til at sætte et spørgsmålstegn, fordi jeg sad og tænkte ved mig selv: Nu ved man virkelig, hvor Venstre er. Jeg synes, det er ganske utroligt, at et gedigent, godt, borgerligt parti som Venstre er hoppet med på denne her tåbelige galej at ville sammensmelte to små dejlige skoler, hvor forældrene har mulighed for at sende dem i den ene eller i den anden skole, uagtet hvor mange indvandrerbørn der er på den ene eller den anden.

Det må da også være op til forældrene selv at bestemme, om lille Carla og Mette skal på en skole, hvor der er 80 pct. indvandrere, eller på en skole, hvor der er 20 pct. indvandrere. Jeg synes, det er i orden, at man selv får lov at vælge. Så længe vi har de muligheder i Danmark, så forstår jeg da godt, at der er nogle, der sender deres børn på privatskole.

Det kan godt være, det er Enhedslistens politiske ideologi, at alting skal være én stor masse, og der skal ikke være forskel på nogen, og så fløjter man højt og flot på, at forældrene har nogle andre ønsker. Man kan da ikke tillade sig at pådutte forældremassen de her ønsker. Hvis vi har mulighed for at sige fra, så gør vi det sandelig også.

Jeg synes, det er formasteligt, at man kan gøre det her imod forældrene på Vesterbro.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 42 stemmer imod 9.

For stemte A, V med undtagelse af 1 medlem (Michael Rosenmark), F, B, Ø og D.

Imod stemte 1 medlem af V (Michael Rosenmark), O og C.

Indstillingens 2. at (med de vedtagne forslag fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget) blev godkendt med 51 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Indstillingens 3. at (nyt punkt vedtaget af Økonomiudvalget) blev godkendt med 51 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Indstillingen – som anbefalet af Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget – var hermed godkendt.

Det Konservative Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

"Det Konservative Folkeparti ønsker ikke at stemme for en sammenlægning af de to skoler, da tiden ikke er moden til dette. Det Konservative Folkeparti ønsker ikke at spille hasard med nogle børn ved at forcere en sammenlægning uden at have forsøgt et samarbejde mellem de to skoler først. Det Konservative Folkeparti ønsker i stedet for, at man beder de to skoler om at samarbejde i en årrække, at resultatet evalueres, og at der herefter tages stilling til en eventuel sammenlægning."

=====

11) BR 221/03. Deltagerbetaling på voksenuddannelse og hf-enkeltfag

Indstilling om, at deltagerbetalingen samt betalingen for selvstuderende for at gå til prøve sættes til 300 kr. pr. fag for almen voksenuddannelse og for enkeltfags-hf, bortset fra dansk, matematik, engelsk samt dansk som andetsprog på almen voksenuddannelse, hvor betalingen efter loven udgør 100 kr. pr. fag, at kursister på den studieforberevende enkeltfagsundervisning, som allerede har gennemført 2 fag, der kan indgå i en af de fagsammensætninger, der er adgangsgivende til mellemlange videregående uddannelser, og som tilmelder sig yderligere fag, friholdes for betaling for det 3. og 4. fag, der kan indgå i en sådan fagsammensætning, og at kursister, som samtidig tilmelder sig alle fag i en af de fagsammensætninger med 2-4 fag, der er adgangsgivende til mellemlange videregående uddannelser, friholdes for betaling for mere end ét fag i fagsammensætningen samt at nettoudgifterne på Uddannelses- og Ungdomsudvalget budget 2003 og fremover reduceres med 7,7 pct. af amtskommunernes samlede provenutab i forbindelse med reduktionen af det statslige bloktilskud som følge af DUT-reguleringen vedr. lovændringen. Der henvises til vedlagte notat. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Pia Allerslev (V): Venstre finder det glædeligt, at prisen for deltagerbetaling på voksenuddannelse og hf-enkeltfag er sat så lavt som overhovedet muligt. Venstres Gruppe havde helst set, at man helt havde kunnet undgå brugerbetaling, i særdeleshed for de studieforberevende fag.

Venstre mener, det er en livslang forpligtelse at videreudanne sig og udvide sin horisont. Vi finder det derfor beklageligt, at regeringen ikke har haft det i tankerne, da den udformede denne lovændring.

Venstres Gruppe er af den klare overbevisning, at det ikke burde koste noget at videreudanne sig. Vi håber derfor, at man i det omfang det er økonomisk muligt fremover kan støtte de voksne i Københavns Kommune, der ønsker at videreudanne sig.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg er glad for, at Venstre i København på dette punkt overholder skattestoppet og siger nej til uddannelsesskat. Jeg vil godt kvittere og rose Venstre for, at de på den måde, ved at stemme for dette forslag, ved at gå ind for det her forslag, i den grad torpederer den borgerlige regerings asociale uddannelsespolitik. Tak for det, Venstre.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt med 48 stemmer imod 0. 4 undlod.

For stemte A, V, F, B, Ø, O og D.

C undlod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

12) BR 218/03. Udmøntning af midler

Indstilling om at godkende forslaget vedr. hjælp til administrative opgaver i daginstitutioner i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i 2003 og 2004 indenfor den afsatte pulje på 2 mio. kr., at forsøgene finansieres af den pulje på 2 mio. kr., der er afsat til formålet i budget 2003, og at kassemæssig dækning anvises på bevillingen Fælles driftspuljer på Økonomiudvalgets funktion 6.51.1. (Projektet forventes af vare et år), at 1,5 mio. kr. ud af puljen på 2 mio. kr. overflyttes til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2003, bevillingsområde Administration, funktion 6.51.1., og at de resterende 0,5 mio. kr. forbliver i Økonomiudvalget, samt at forsøgene iværksættes, følges og evalueres i en projektorganisation med en styregruppe og en projektgruppe, der begge består af repræsentanter fra både Økonomiforvaltningen og Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

13) BR 237/03. Udpegning til ny bestyrelse

Indstilling om, at der udpeges et medlem til "fusionsbestyrelsen" mellem AMU-Center København og Københavns Tekniske Skole - i perioden frem til 31. marts 2006.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet.

14) BR 238/03. Udpegning til Den Sociale Højskole i København

Indstilling om godkendelse af, at Bente Møller (Ø) fortsætter som Københavns og Frederiksberg kommuners repræsentant i bestyrelsen for Den Sociale Højskole i København i perioden frem til 31. maj 2006.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

15) BR 217/03. Lokalplantillæg Ragnagade med kommuneplantillæg

Indstilling om, at tillæg til lokalplan nr. 185 "Ragnagade" med tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af henholdsvis § 8 om ubebyggede arealer og § 9 om tilladelse i henhold til anden lovgivning, samt af § 6, idet kravet om tilslutning til Københavns Energis forsyning til bygas bortfalder.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

16) BR 223/03. Udtalelse vedrørende parkeringsordningen i brokvartererne

Indstilling om, at administrationen af parkeringsordningen for brokvartererne indtil videre ændres således, at de private fællesveje tages ud af 2-timers ordningen via opsætning af skilte inden 1. august 2003, at beboere og virksomheder på private fællesveje kan få gratis parkeringslicens, der kun gælder til deres egen vej, indtil vejen er skiltet ud af ordningen, at beboere og virksomheder fortsat kan købe licenser til de offentlige veje i den P-zone, som deres adresse er beliggende i samt at det annonceres, at det ikke er muligt at købe 2-timers billetter eller dagbilletter til parkering ud over 2-timers grænsen på de private fællesveje, som – indtil andet eventuelt bliver besluttet – er omfattet af parkeringsordningen (Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester Søren Pind: En række medlemmer har henvendt sig til mig på baggrund af Indenrigsministeriets sidste tilkendegivelse om, at Københavns Kommune alligevel indtil videre har haft delvis ret i vores udsagn om denne sag, med ønsket om, at sagen atter drøftes i Bygge- og Teknikudvalget.

Det rejser naturligvis den problemstilling, at i forhold til spørgsmålet om at afskilte de private fællesveje pr. 1. august, ja, så får man måske svært ved at nå en tidsfrist dér.

Men jeg vil allerede nu for Borgerrepræsentationen varsle, at såfremt vi måtte nå frem til, som man kan se, er den fra udvalgets side enstemmigt anbefalet, at jeg så eventuelt vil opfordre overborgmesteren til at bruge sin kompetence til at videresende sagen uden om Borgerrepræsentationen i sommerferieperioden, således at sagen kan håndteres på denne måde.

Derfor skal jeg anmode om, at sagen tilbagesendes til Bygge- og Teknikudvalget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja tak. Sven Milthers frafalder. Er der enighed om, at sagen kan tilbagesendes til Bygge- og Teknikudvalget?

Efter forslag fra borgmester Søren Pind (V) blev sagen tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget.

17) BR 236/03. Medlemsforslag om EU-flaget

Stillet af Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Bente Møller og Mikkel Warming (alle Ø):

"Københavns Kommune flager ikke med EU-flaget."

Borgmester Per Bregengaard: Anledningen til forslaget om, at i Københavns Kommune flager man ikke med EU-flaget, er, at det pludselig dukkede op uden for Københavns Rådhus. Da et flag er en stærk symbolsk markering, så mener vi egentlig, at sagen burde være politisk behandlet.

Det er Enhedslistens opfattelse, at vi ikke skal bruge EU-flaget, fordi det er et symbol for den EU-statsdannelse, som er led i opbygningen af det, vi kalder Fort Europa, og det er til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

skade ikke mindst for den 3. verden. EU er under udvikling til en stormagt, som verden bedst vil være foruden.

EU er endvidere udemokratisk opbygget, og borgerne har meget ringe mulighed for indflydelse og slet ingen indsigt i beslutningsprocesserne, idet de foregår i al hemmelighed, svarende til at vi her i Borgerrepræsentationen i alle sager havde lukkede møder og på samme måde i Folketinget. Det tror jeg i og for sig, ingen demokratisk sindet dansker vil finde sig i. Men det gør de, når det drejer sig om EU.

Vi vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at EU's stærke centralistiske politik begrænser frihedsgraderne i medlemslandene og har en klar politik for afviklingen af de kollektive goder gennem sin ekstreme privatiseringspolitik, som vi i og for sig har behandlet her gennem de sidste par år i forbindelse med elværkernes løsrivelse fra kommunen, og vi vil se den samme bevægelse på andre forsyningsenheder som vand, affald osv.

Men jeg skal slutte med at opfordre til, at man stemmer for, at Københavns Kommune ikke flager med EU-flaget.

Borgmester Martin Geertsen: Det er nu mere end 30 år siden, Per Bregengaard, at Danmark tilsluttede sig det europæiske samarbejde, og igennem alle disse år har vi set en konstant, kontinuerlig nedbrydning af grænser mellem lande, mellem befolkninger på det europæiske kontinent.

Det er rent politisk, men også økonomisk og kulturelt og også i ren sådan fysisk forstand, har udviklingen medført en mærkbar forbedring i menneskers muligheder for en fredelig samexistens.

Det kan man jo så mene om, hvad man vil, og det mener Per Bregengaard en masse ting om. Der skal naturligvis også gives både rum og plads til sådan mere nationalt og nationalistisk orienterede synspunkter som dem, Per Bregengaard giver udtryk for. Men at EU på mange områder udgør en fast bestanddel af vores hverdag, bør både i Per Bregengaards og i mit hoved være hævet over enhver tvivl.

På den baggrund kan det ikke andet end undre mig, at man bl.a. fra Enhedslistens side ønsker Europadagen forbigået i en sådan lidt pudsig fornægtelse af EU-flagets symbolske betydning for befolkningens og naturligvis også københavnernes hverdag.

At vi på årsdagen for den berømte Schumannerklæring, der den 9. maj 1950 førte til dannelsen af den første Kul- og Stålundion, forløberen for det EU, vi kender i dag, skulle lade som ingenting og holde virkeligheden sådan på behørig afstand, er mig en kolossal gåde. Men nuvel, i et levende og aktivt folkestyre er og skal der også være plads til de sådan lidt sære synspunkter.

Mere interessant er det, at Enhedslisten i sin motivation for deres øjensynlig sådan principielle modstand mod at flage med EU-flaget på Rådhuspladsen angiver, at flagning den 9. maj er et brud med hidtidig praksis, og at det i øvrigt betragtes som flagning for en fremmed statsmagt.

Lad os tage det sidste først; en fremmed statsmagt. Rent bortset fra at EU-flaget i rent sådan folkeretlig forstand næppe kan siges at symbolisere en fremmed statsmagt. I og med at både Per Bregengaard, jeg selv og fru Olsen i Bogense er kollektive medlemmer af den forening, der hedder EU, ja, så fandt den danske lovgivningsmagt allerede i 1989 ud af at tillade flagning med EU-flaget uden særlig tilladelse og vel at mærke uden noget krav om, at EU-flaget skal ledsages af Dannebrog.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

EU-flaget er med andre ord ikke at betragte som symbol for en fremmed statsmagt. Alligevel valgte vi, og det vil i sidste ende sige jeg, af hensyn til god tradition og eventuelle sarte sjæle som f.eks. Per Bregengaards også at hejse Dannebrog den 9. maj.

For resten var Københavns Rådhusplads jo ikke ene om at markere dagen for startskuddet til det moderne europæiske samarbejde ved at hejse EU-flaget. Nej, det gjorde de såmænd også i både Århus og Odense. I Odense har de tilmed taget den farlige, meget farlige beslutning at flage med EU-flaget på de kommende års Europadage. Fy da føj!

Hvad angår Enhedslistens angivelse af, at EU-flagning er et brud med hidtidig praksis, ja, så er det jo i snæver forstand korrekt. Det er første gang, at lige præcis EU-flaget har vajet ude på pladsen. Men det er så sandelig ikke første gang, at Dannebrog har vajet side om side med andre flag.

Inden for det sidste års tid har vi således bl.a. kunnet betragte regnbueflaget, der bl.a. symboliserer de homoseksuelles rettigheder, og som vajede i forbindelse med sidste års Mermaid Pride Parade. Og i marts i år var det så det pakistanske flag, som blev hejst i anledning af Pakistans nationaldag.

Der skal ikke lyde et eneste ondt ord fra mig om de flagseancer, tværtimod. Men Enhedslistens argument om, at EU-flagningen burde have været vedtaget politisk, fordi dette flag har sådan en særlig stærk symbolsk betydning, burde så i virkeligheden tale for sig selv, når vi ellers ser på hidtidig praksis, for ikke at tale om flagpraksis hernede i hallen, hvor vi i foråret bl.a. har kunnet betragte symbolerne for regimer som det kinesiske og det cubanske.

Vi har, når alt kommer til alt, her at gøre med Enhedslisten, det selv samme parti, som for kort tid siden i denne sal i ytringsfrihedens navn kæmpede en indædt kamp for, at den ekstreme muslimske organisation Hitzb-ut-Tahrir skulle bruge kommunens skoler, skulle bruge kommunens kultur- og medborgerhuse til at true andre befolkningsgrupper i byen. Velkomme!

Hellen Hedemann (F): Jeg synes ligesom borgmester Martin Geertsen, at det var et underligt syn, vi fik at se her den 9. maj fra Rådhuset ... ja, Klaus Bondam kigger, men det er, fordi når jeg sidder heroppe som formand, så kan jeg ikke trykke mig ind, og jeg kommer ligesom i rækkefølgen før Klaus Bondam. Det er derfor, jeg har taget ordet. (*Klaus Bondam: Det er helt i orden*). Fint.

Det var et underligt syn at se EU-flaget på Rådhuspladsen. Nu ved jeg godt, at det hang ved siden af Dannebrog, men derfor var det alligevel et mærkeligt og også for SF særpræget, lidt ubehageligt syn at se EU-flaget her på københavnerne rådhus. Det er jo ikke EU's rådhus, næh, det er københavnerne rådhus. Men som borgmester Martin Geertsen netop har sagt, så var det jo ganske lovligt.

Det er jo rigtigt, som Enhedslisten skriver, og det sagde borgmester Martin Geertsen også, at det er et brud med den hidtidige praksis. Vi har aldrig før fra Rådhusets side flaget med EU-flaget. Så kunne man måske også ønske, det blev den sidste, men jeg kan jo også godt tælle stemmer, og jeg kan jo se rundt her, at det ikke ser ud, som om Enhedslistens synspunkt vil få opbakning.

Som borgmester Martin Geertsen også sagde, så er det jo faktisk ganske lovligt, om man lod EU-flaget hænge ganske alene. Vi kan jo faktisk risikere, at vi kan komme forbi Rådhuset, og så kan vi se, at EU-flaget hænger helt alene, fordi det er, som landet ligger nu, borgmester Martin Geertsens suveræne afgørelse, hvilket flag han i og for sig har lyst til at flage med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

Så det kan jo bekymre SF en hel del, hvis vi en dag pludselig alene skulle se EU-flaget vaje her. Da vi jo kan se, at der ikke kan blive opbakning til Enhedslistens forslag, så vil vi i SF stille det forslag, at der aldrig må flages med EU-flaget alene, fordi vi vil alligevel ikke kunne klare at se det syn.

Så én ting er, at EU-flaget kan stå nede på Rådhuspladsen i en af de fire standere, det kan man måske kapere, men at se det på Rådhusets flagstang, vil være mere, end vi kan bære, så derfor stiller vi altså det her ændringsforslag.

Karen Hækkerup (A): Hvor er det bare mærkeligt og besynderligt, at denne debat ender med at blive saglig, at det åbenbart er meningen, at vi skal stå og fortælle hinanden om, hvad vi synes om EU, og tak for opremsningen af EU's historie.

Jeg havde egentlig troet, at vi skulle grine, fordi det er da det, jeg mest har lyst til. Hvor er det da morsomt, at Enhedslisten ønsker at spille vores alle sammens tid med et så tåbeligt og fjollet forslag. Hvor er det i øvrigt mærkeligt og besynderligt, at EU-flaget kan fremkalde så mærkelige reaktioner hos folk, at de ligefrem får det mærkeligt i maven og synes, at det er underligt.

Jamen jeg tror såmænd, hvis jeg havde gået forbi EU-flaget, og det havde hængt der helt alene, at jeg overhovedet ikke ville have lagt mærke til det. Jeg er jo medlem af EU, jeg er jo EU-borger bl.a.

Så må jeg ikke bare opfordre til, at aftenen ikke bliver en eller anden kæmpelang debat om noget EU-lekture og –foredrag. Lad os dog bare grine lidt af det i stedet for.

Klaus Bondam (B): Jeg skal love Karen Hækkerup, at dette bliver Det Radikale Venstres eneste indlæg i denne debat.

Så skal jeg undskylde min ivrighed over for formanden, som skyldtes, at min oprindelige indgangsreplik var rettet mod borgmester Geertsen, og så lavede jeg den om til at være rettet mod formanden, og nu retter jeg den så mod Karen Hækkerup.

Jeg må sige, at Det Radikale Venstre på det kraftigste stemmer imod Enhedslistens medlemsforslag. Faktisk er det en af de her mærkværdige BR-aftener, hvor vi kan bruge timer på at diskutere noget i vores øjne ganske uvæsentligt, mens der lige uden for murene er ganske andre og langt mere væsentlige problemer at tage sig af.

Jeg vil henlede forsamlingens opmærksomhed på et papir, som cirkulerer rundt i forvaltningerne lige i øjeblikket, og som forhåbentlig når salen i løbet af ganske kort tid. Det er nemlig udkastet til Københavns Kommunes internationale strategi, som altså har sin baggrund i et initiativ fra direktørkredsen krydret med et medlemsforslag stillet af Det Radikale Venstre tidligere på året. Det starter sådan her:

»København er europæisk storby, hovedby i Øresundsregionen og Danmarks hovedstad. Dette giver Københavns Kommune særlige forpligtelser og muligheder for at være udadvent og udviklingsorienteret, ikke mindst internationalt.

Beslutninger om storbyers og regioners opgaver og muligheder træffes i stigende grad på europæisk plan. København har derfor i de seneste år engageret sig i politikformulering og interessevaretagelse på tværs af landegrænserne.

Den øgede konkurrence mellem storbyer og Europa om menneskelige ressourcer, vækst og innovation har ført til et øget fokus på en fælles international markedsføring af hovedstadsregionen.«

Man kunne i stedet for »markedsføring« bruge ordene »dialog med vores naboer«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Jeg vil blot nævne et lille kuriosum. Jeg var i Bruxelles i tirsdags og deltog i et møde, som parlamentets kulturudvalg havde indkaldt repræsentanter for kulturudvalgene i hovedstæderne til. Der var det interessant at opleve denne række af storbyer, som vi i øvrigt sammenligner os med, og som har flerårige samarbejdsaftaler med andre europæiske storbyer. Det er bare et af felterne, hvor vi også har en vis berøringsangst her i byen.

Jeg vil sige, det for os er helt naturligt, også som følge af, at Københavns Kommune, bl.a. gennem sit medlemskab af organisationen Eurocities, men derudover har vi kontakter med over 60 forskellige organisationer og netværk ude i Europa. Så det er altså helt naturligt for os at opfatte København som en aktiv og synlig og medspillende del af Europa.

Faktisk vil vi strække os så vidt, at vi synes, at det stillede forslag er lidt udtryk for sådan en angst og berøringsfrygt over for noget, som er større, og som man muligvis kan gå i tættere dialog med.

Jeg skal lige sige, at jeg har en vis sympati for SF's ændringsforslag.

Peter Skaarup (O): Jeg kan sige, at Dansk Folkeparti støtter forslaget fra Enhedslisten. Det er der vist også brug for, fordi så vidt jeg kan høre, så er der mange, der ikke vil støtte forslaget, og det kan jeg i og for sig ikke forstå.

Vi er fuldstændig enige med Enhedslisten i, at EU ikke er en stat, og det skal heller ikke være en stat. Derfor er der ingen grund til, at vi her fra Københavns Borgerrepræsentations side blåstempler de bestræbelser – meget provokerende bestræbelser, synes jeg – der er blandt nogle i Danmark, for at få EU til at blive en stat. Det er det signal, vi sender, når vi accepterer dem, der gerne vil have en særlig EU-dag, altså en slags grundlovsdag for EU her i København og i Danmark. Det mener jeg er et fuldstændig forkert signal.

Man kan selvfølgelig sige her i Borgerrepræsentationen, og det er der også nogle, der har været inde på, at det er en lille sag, og det skal vi ikke bekymre os om på Københavns Rådhus. Men der skal vi bare huske på, at de, der går ind for, de, der har ønsket, at der skal flages med EU-flaget fra Københavns Rådhus, er nogle, der gerne vil have en EU-stat, der bruger det som et signal over for københavnere: Jamen nu er Rådhuset og Borgerrepræsentationen også med på, at EU skal udvikle sig i retning af at blive en statsdannelse og blive mere accepteret som en institution, som der lige pludselig nu skal flages for.

Så man kan sige, at hvis det bare var lidt symbolik, ligesom man flager med et FN-flag eller flager med Mozambiques flag, hvis der er besøg derfra, jamen så var det måske i orden, men det her bliver jo misbrugt, det bliver jo brugt af folk, der gerne vil have en stat og på den måde signalerer over for københavnere, som jo traditionelt er meget delte i spørgsmålet omkring EU, at nu er Borgerrepræsentationen og alle os 55 med på de tanker.

Det er det, der er det problematiske, det er det, der gør, synes jeg, at vi her i Borgerrepræsentationen skal komme med signaler, der ikke er til at misforstå, og det er, at Københavns Rådhus ikke skal misbruges til politisk virksomhed i den retning, som nogle gerne vil have det. Det er noget træls noget, synes jeg, at Rådhuset lige pludselig skal være en politisk institution, som forsøger at trække noget ned over hovedet på de københavnere, som har været utroligt skeptiske over for EU, og som også den 18. maj 1993, da der var en vigtig folkeafstemning, gjorde oprør, eller nogle gjorde oprør. Det skabte en masse uroligheder og en masse ballade og en masse diskussioner.

Der er ingen grund til at skabe den form for genkaldelse af konfrontationer omkring EU, som det her nye initiativ pludselig skaber. Kulturborgmesteren må jo også erkende, at det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

første gang, Københavns Kommune flager med det EU-flag, som nogle også har benyttet lejligheden til at give os her ved indgangen i dag.

Vi skal også lige huske på, at når man har den diskussion i andre lande, så er det jo lige præcis det symbolmæssige, signalmæssige i, at man gerne vil have en fælles stat, og det bruger Europabevægelsen som argument for, at vi også skal gøre det her på Rådhuset.

I Frankrig gør man det, at man både flager med det danske dannebrogflag, eller det er jo så det franske, Trikoloren, men til sammenligning er det det nationale flag, man flager med, når der er mulighed for det, men man flager også med EU-flaget på franske officielle institutioner, når der er mulighed for det. Det vil sige, hvis der er to master, så flager man både med Trikoloren og med EU-flaget. Det bruger man som et signal om, at Frankrig ønsker en tættere europæisk integration, og det er også det, Europabevægelsen siger, vi skal gøre i Danmark.

Hvorfor falde på halen for det, som et andet land som Frankrig, der ønsker langt mere europæisk integration, end Danmark gør, vil have? Det synes jeg er noget træls noget, og det er ærgerligt, hvis vi går med på den galej.

Vi kan have vores forskellige opfattelser i Københavns Borgerrepræsentation omkring de her holdninger, det er helt i orden, det skal vi selvfølgelig have, og vi stemmer det, vi nu gerne vil, når der er folkeafstemning. Men der er ingen grund til, at Københavns Rådhus og Københavns Borgerrepræsentation over for københavnere og omverdenen signalerer, at nu går vi også ind for, at EU skal være en stat. Det vil være fuldstændig forkert, og derfor støtter vi Enhedslistens forslag.

Mogens Lønborg (C): Det her er et dybt besynderligt forslag, som Enhedslisten har fremsat, og motiveringen er endnu mere besynderlig. Enhedslisten vil gøre det her til et spørgsmål om, om man er for eller imod EU. Enhedslisten er imod EU-statsdannelsen, står der i motiveringen, og mener derfor ikke, at dens symbol skal pryde vores Rådhus, fordi Enhedslisten er imod EU.

Det er jo en fantastisk argumentation. Vi er medlem af et fællesskab. Det er et spørgsmål, som vores Folketing har afklaret på demokratisk vis og med folkeafstemninger, og det er blevet bekræftet adskillige gange. Så det er et faktum, at vi er med i dette fællesskab. Det fællesskab har valgt også at have et flag, der symboliserer, at vi hører sammen i dette Fædrelandenes Europa.

At nogle så mener, og det er så til hr. Peter Skaarup, at når man flager med det, så har man dermed signaleret, at man ønsker en statsdannelse, ja, det må da stå for den enkeltes regering. Man må vel have lov at flage uden nødvendigvis at skulle tages til indtægt for, at man ønsker en statsdannelse i Europa.

Det er også interessant videre i motiveringen at læse, hvor Enhedslisten kommer vidt omkring, vi får lidt at vide om elforsyningen, og vi får lidt at vide om fjernvarmen, og sågar affaldshåndteringen bliver også trukket ind i den her flagdiskussion, og vandforsyningen har vi også lidt med i det her. Der er det interessant også at høre, at et af argumenterne er, at EU er stærkt centralistisk, skriver Enhedslisten, og begrænser også kommunens frihedsgrader. Aha, kommunens frihedsgrader, selvstyre, om I vil, er begrænset, man er imod det centralistiske.

Jeg kan ikke lade være at tænke på, at for ikke mere end 20 minutters tid siden stod borgmester Per Bregengaard her på talerstolen og talte om centralisme. Vi hører, at hvis beboerne ude på Vesterbro argumenterer fornuftigt – læs: ligesom Enhedslisten – så kan det da godt være, og ellers vil vi tromle det igennem alligevel. Det var centralisme udtalt her fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

denne talerstol. Nu, fordi det er et andet sted, det er et andet center, som man ikke kan lide, så er man imod.

Vi er altså medlem af det her fællesskab, og det er naturligt også at markere det ved en enkelt dag om året at hejse det her flag.

Der er én rigtig ting i det, Enhedslisten skriver, nemlig at flag – de skriver »flaget«, jeg kunne føje til: flag generelt – har en symbolsk betydning. Det har Dannebrog jo også.

Nu hvor Enhedslisten er blevet provokeret her den 9. maj, så kan jeg ikke lade være med også lige at sige, at jeg kunne f.eks. også godt, og jeg blev faktisk også lidt provokeret 8 dage forinden, for da kunne jeg jo se rundt omkring i byen, at alle HT's busser flagede med Dannebrog. I hvilken anledning? kunne man spørge. Nå jo, det var jo den dag, hvor man satte sig op imod det kapitalistiske samfund. Det var den dag, hvor man fejrede 1. maj, hvor en del af befolkningen markerer en kampdag mod en anden del af befolkningen, og så kipper man med Dannebrog, som er et nationalt symbol, som er et symbol, der skal symbolisere, at vi forenes i en nation. Og på sådan en dag hiver man Dannebrog frem på busserne.

Hvem har ansvaret for den flagning? Jeg har ikke undersøgt det nærmere, men det tror jeg gerne, jeg vil grave lidt i, for det er da lidt interessant, at den slags flagning sker på en dag, som vi bestemt ikke kan stå sammen om i Danmark, fordi det netop er en kampdag, hvor den ene del af befolkningen skal bekæmpe den anden del af befolkningen.

Så jeg kan selvfølgelig kun konkludere, at det her forslag fra Enhedslisten er et forsøg på at sætte en EU-debat i gang her i Borgerrepræsentationen, hvor den aldeles ikke hører hjemme. Så vi kan selvfølgelig på ingen måde støtte dette forslag.

Abderrahman Ben Haddou (D): Enhver, der kender til Borgerrepræsentationens politiske sammensætning, burde vide, at selvfølgelig vil et flertal af Borgerrepræsentationens medlemmer sige god for, at Københavns Kommune flager med EU-flag sådan en dag som den 9. maj. Men problemet for Enhedslisten har jo været, at det vidste de jo godt, så noget skal de provokere resten af forsamlingen med. Så lad os stille sådan et forslag. Det er en provokation, fordi man i forvejen kender resultatet af sådan en afstemning, nemlig den, at et klart flertal vil godkende det.

Dette forslag lyder for mig som en eller anden form for angstneurose, som venstrefløjens efterhånden lider af, og som desværre også Dansk Folkeparti har taget til sig. EU er kommet for at blive, det er en kendsgerning. Man kan slå hovedet ind i en mur – det bliver udvidet, uanset hvad man vil. Sådan er det bare.

Og hvorfor det? Fordi den danske befolkning udvikler sig, den bliver mere og mere international, men åbenbart vil venstrefløjens og Dansk Folkeparti ikke vedkende sig det. Nej, fordi det er netop deres synspunkter, der skal være afgørende for, hvor danskerne skal hen.

Det har været klart, at de udvidelser, der er sket gennem tiden, er noget, som er besluttet af den danske befolkning på demokratisk vis.

Når jeg siger angstneurose, så er det selvfølgelig, fordi det da må være, fordi man er bange for at miste den danske identitet. Jeg spørger bare Dansk Folkeparti: Hvorfor gør man ikke mere ud af at holde fast ved den danske kultur inden for film, musik osv., osv., som er ved at blive oversvømmet af amerikanske og engelske sange, så at selv unge efterhånden ikke engang kan stave dansk?

Det vil være værdifuldt for danskheden, at vores unge kan tale ordentligt dansk og skrive ordentligt dansk i et dejligt, sammenhængende EU. Det er det, der i virkeligheden er problemet for Dansk Folkeparti. Krampetrækninger har vi mange af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

Enhedslisten taler om centralisme. Jeg hørte ikke ret meget fra Enhedslisten om det centralistiske styre, som Sovjetunionen engang havde, og hvor man nærmest omfavnede og omklamrede de østeuropæiske lande og Letland og de andre baltiske lande. De tog kvælertag på dem, man kaldte det for et samarbejde.

Her er der ikke tale om et kvælertag. Her er tale om et samarbejde, hvor man indgår i dialog med hinanden, hvor man forhandler om tingene og når frem til et resultat, der som regel er til gavn for befolkningen i Europa. Men det vil Enhedslisten ikke. De vil gøre det sværere med visumkontrol, med paskontrol, med at pengene skal veksles, så de store banker kan tjene mere på den sølle arbejders løn ved at tage mange penge i vekselkurs.

Jeg kan bare se det, jeg altid har sagt: Det går fint med den danske økonomi. Ja, det sagde man, fordi vi sagde nej til euroen. Men jeg sagde også, at om 2 år begynder økonomien at kradse, og jeg er 100 pct. sikker på, at Danmark bliver hårdest ramt af, at vi sagde nej til euroen i sin tid.

Hvad skal vi så gøre nu, det er Københavns Kommune, vi må ikke flage med EU-flag? Hvad skal vi så gøre over for de danske bilister, der kører med EU-mærke, hvad skal vi gøre med dem? Hvilke sanktioner vil Dansk Folkeparti og Enhedslisten indføre over for dem? Skal vi indberette dem til politiet? ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ben Haddou, vi er lidt langt ude over flagningen på Rådhuset ... Jo, det er vi. Nej, Ben Haddou må prøve at holde sig lidt til flagene på Rådhuset. Det har ikke noget med alt det andet at gøre.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er et spørgsmål, om befolkningen siger god for, at deres kommune flager. De har valgt denne sammensætning, som den er, og den er sammensat, som den er, og det ved Enhedslisten og Dansk Folkeparti også godt.

Netop derfor opfatter jeg det her som en ren og skær provokation, fordi Enhedslisten vidste jo godt, at flertallet af de medlemmer, der er her i Borgerrepræsentationen, vil sige god for EU-flagene i dag. Derfor er det netop en krænkelse af de demokratiske spilleregler, når man vil have, at vi andre skulle bøje os for Enhedslistens krav.

Bente Frost (V): Et flertal af Danmarks befolkning har sagt ja til EU, og jeg var med i det flertal. Derfor vil jeg selvfølgelig ikke stemme for det forslag, som Enhedslisten har lagt frem. Jeg synes, det er naturligt, at vi på visse dage flager med EU-flaget for at tilkendegive, at vi deltager i EU-samarbejdet.

Jeg kunne ønske, man i større grad brugte EU-flaget, som de gør i mange andre lande ved officielle lejligheder. Men jeg har ikke taget mod gaven, der var givet i dag, med de to flag, fordi jeg mener ikke, denne sal er det sted, hvor man skal demonstrere sympatier og antipatier.

Jeg stemmer ikke for Enhedslistens forslag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Peter Skaarup (O): Der var lige et par bemærkninger.

Mogens Lønborg er inde på, at det er en provokation, at vi flager 1. maj. Men undskyld mig, det har vi jo gjort i mange, mange år, det er jo en historisk tradition. Vi to kan måske være enige om, at det burde man måske ikke have indført engang, men nu er det en gang indført,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

og det ville da være synd at afskaffe sådan nogle traditioner. Det Konservative Folkeparti må vel også gå ind for, at traditioner bevarer man.

Men det, der er det nye, er, at vi lige pludselig, lige nu, lige i år, skal til at flage med EU-flaget. Men hvorfor det? Altså hvad er det nye? Ja, vi er medlem af EU, men det har vi altså været i mange år; det vedtog vi i 1972 ved en folkeafstemning. Ja, der er måske en forfatning på vej i EU's Konvent, ja, det kan være, det bliver vedtaget næste år eller næste år igen. Men hvorfor skal vi lige pludselig begynde at ændre ved vores traditioner om ikke at flage med EU-flaget til nu at begynde at flage, lige nu og i år?

Jo, det skal vi nok sikkert, fordi Europabevægelsen har syntes, at nu er det på tide at gå i gang med det og har sendt et brev om, at det vil man gerne have. Men hvorfor skal vi bøje os for det, når det nu provokerer nogle københavnere?

Der vil jeg sige til Ben Haddou, jamen det her med bilmærkerne skal man selvfølgelig ikke gribe ind over for, folk har deres biler, de må udstyre deres biler, som de vil. Men Københavns Rådhus er vores alle sammens, det er de københavnske borgere, som er dybt uenige i EU-spørgsmålet. Nogle vil have Europas Forenede Stater, nogle vil have det modsatte, men det er nok cirka fifty-fifty, ligesom det er i resten af befolkningen, og så er der ikke nogen grund til at provokere.

Hvorfor lige nu begynde at provokere? Altså der er ingen grund til at have den irritation, som det får hos nogle københavnere, at nu skal vi lige pludselig flage med EU-flag. Det er der, jeg synes, at der mangler fingerspitzengefühl hos kulturborgmesteren og overborgmesteren, hvem der nu har truffet de her beslutninger om, at vi lige pludselig op af en hat skal støtte et forslag fra Europabevægelsen, der vil have Europas Forenede Stater og en EU-stat, ved at begynde at flage med EU-flaget. Jeg kan simpelt hen ikke forstå argumentationen.

Jeg synes, det vil være rigtigt, at vi indtil videre udskyder at begynde at flage med EU-flag igen. Jeg mener, det ikke skal være en fast tradition. Det er en fast tradition, når vi flager den 1. maj med Dannebrog, det er en fast tradition, at vi flager grundlovsdag, og der er nogle andre traditioner. Men hvorfor begynde at indføre nogle nye traditioner og så lige nu? Det forstår jeg ikke.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg har et par småbemærkninger, som jeg vil indlede med.

Jeg synes faktisk lidt i lighed med Mogens Lønborg, at vi ikke bør flage med Dannebrog på busserne 1. maj. Jeg synes, det ville være et stærkt symbol, hvis vi havde et rødt flag på busserne i anledning af 1. maj.

Ben Haddou taler om Sovjet, og så vil jeg jo sige, jeg har jo altid hørt til den tendens på venstrefløjen, som har omtalt Sovjetunionen som et statskapitalistisk bureaukrati og et diktatur. Men man kunne jo vende den om og sige, om Sovjetunionen ikke egentlig viser, hvor galt det kan gå. Så det kan godt være, det der med EU ud fra den betragtning ikke var særlig genialt.

Så pegede Martin Geertsen på nedbrydning af grænserne i Europa, og det synes jeg da i og for sig er en fin idé, at man kan bevæge sig mellem landene. I praksis fungerer det måske ikke så godt.

Men jeg vil også godt vende mig til verden uden for Europa. Verden er større end Europa. Hvordan er det gået med resten af verden, mulighederne for både at bevæge sig fysisk til og fra den? Nu har man det måske let som dansker, men dem i den 3. verden har bestemt ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

let ved at komme til Danmark, skulle jeg hilse og sige, som er bekendt med folk derfra. Og der er et pokkers postyr og bureaukrati, hver gang man skal invitere folk derfra til landet.

Det drejer sig om bevægelse mellem mennesker, men det drejer sig også om produkter for den sags skyld, fordi Danmark via EU f.eks. skal beskytte italiensk olivenolie mod arabisk olivenolie. Set ud fra et internationalt perspektiv var der måske mere idé i at understøtte de arabiske økonomier, hvilket også vil modarbejde fundamentalisme og diktatur, hvis vi ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Er vi ikke kommet lidt langt fra flagning på Rådhuspladsen og til arabisk olivenolie? Jeg synes, der er et lidt langt spring.

Borgmester **Per Bregengaard**: Det var Martin Geertsen, som fik lov til at tale om bevægelse over grænserne ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Da var jeg ikke på talerstolen.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg lader olivenolien ligge og vender tilbage til, at Martin Geertsen og sådan set også Klaus Bondam og Ben Haddou mente, at det var udtryk for sådan Enhedslistens nationalistiske tilbøjeligheder. Men hvis man nu gad læse motiveringen, så kunne man finde ud af, at der ikke var et eneste nationalistisk argument i det. Enhedslisten er et internationalistisk parti.

Klaus Bondam taler varmt for europæisk samarbejde. Jamen jeg synes da, det er udmærket at have en strategi for internationalt samarbejde. Jeg synes bare, strategien var endnu bedre, hvis man ikke lod sig begrænse af EU, men havde en international strategi for København, der lå ud over EU's grænser. Det vil jeg da arbejde for i det arbejde, der er, at få en international strategi, som økonomiforvaltningen har sat i gang. Verden er større end EU. Vi skal også bevæge os, kommunikere, have indflydelse og få impulser uden for verden for EU.

Så der er ikke nogen nationalistiske argumenter i vores motivation. Der er et internationalistisk argument, der er et socialt element i det, som kritiserer EU's ekstreme liberalistiske politik.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at jeg faktisk også er involveret i forskellige EU-sammenhænge og gør det med god samvittighed. Jeg har jo været på grænselandsundersøgelse sammen med København-Malmø-samarbejdet her lige før påske, og faktisk flyver jeg til Birmingham i morgen for at deltage i et Eurocities-møde i et forsøg på at få en komité på uddannelsesområdet op at stå. Jeg synes, det er udmærket, at lande, byer osv. kan udveksle erfaringer om, hvad der er god politik inden for uddannelsesområdet, og sådan et samarbejde går jeg da ind for.

Men jeg går så sandelig også ind for et samarbejde, som er bredere end EU og har nogle andre vinkler, og det er lige fra Færøerne og Island til Australien, New Zealand og for den sags skyld også andre lande.

Borgmester **Martin Geertsen**: Først en kommentar til Per Bregengaard, som var imod EU, da det var et lille EU, fordi der skulle resten af Europa med. Så er Per Bregengaard imod det lidt større EU, for nu skal hele verden med.

Tænk sig – bare som et tankeeksperiment – hvis hele verden var med. Så ville Per Bregengaards argument være: Vi har ikke bevist, at der ikke er liv i rummet, så derfor er det udtryk for snæversynethed, at vi ikke udvider til også de eventuelle legemer i rummet,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

som er levende. Det er jo noget sniksnak, Per Bregengaard, at sige, at man ikke må have integration i Europa, fordi vi ikke har hele verden med.

Så vil jeg godt lige vende mig til Peter Skaarup, bare to kommentarer.

Vi skal ikke bruge Rådhuset til politisk virksomhed. Skal vi ikke lige lade den stå og hænge et øjeblik i luften. Altså jeg har det også sådan indimellem, at jeg føler, jeg spilder min tid herinde, men nogle gange bliver der rent faktisk truffet beslutninger, som har karakter af og udgangspunkt i nogle interessante politiske diskussioner. Så hvis vi ikke skulle bruge Rådhuset til politisk virksomhed, så ved jeg sådan set ikke, hvad vi skulle bruge det til.

Så er der den der med, at det er en provokation at flage på EU-dagen. Jeg har meget stor respekt for Peter Skaarup, men jeg synes nogle gange, at Dansk Folkeparti har sådan en lidt konserverende karakter i deres politik.

Vi må ikke gøre op med 1. maj, fordi det er en tradition, den må vi ikke gøre op med. Hvorfor skal vi indføre noget nyt? Nej, vi må ikke gøre op med 1. maj, men vi må ikke indføre en flagdag, vi må ikke hænge flag på Rådhuset, hænge flag ud på Rådhuspladsen, fordi det er noget nyt, det er en ny ting, så derfor skal vi pr. definition være imod. Peter Skaarup er stort set lige så provokeret over de røde flag, de røde faner på 1. maj, men det er en tradition. Men når man indfører noget nyt, så er de pr. definition imod.

Nu kan man jo sige, at Danmark har været medlem af EU og det, der var før EU, i mere end 30 år. Og EF, Kul- og Ståunionen, har eksisteret endnu længere. Så man kan sådan set bare sige, at det er sådan nogle som mig, der har været lidt sent ude.

Hvad nu hvis vi havde haft EU-flaget hængende i de sidste 10-15 år på Rådhuset? Havde det så været et problem for Peter Skaarup, eller er det decideret provokationen i, at det kommer op at hænge nu?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Når jeg siger, at Københavns Rådhus ikke skal bruges til politisk virksomhed, så mener jeg ensidig politisk virksomhed. Det er det, der er problemet. Her er der tale om ensidighed, hvor halvdelen af befolkningen og københavnernes, måske endda flere, er modstandere af det signal, man sender. Det synes jeg er noget træls noget.

Derfor vil jeg spørge kulturborgmester Martin Geertsen igen: Hvorfor lige nu? Altså hvad er argumentet? Jeg kender næsten svaret: Jo, men det er jo, fordi der er kommet en henvendelse fra Europabevægelsen. Europabevægelsen vil bruge det her ensidigt politisk, og det er det, jeg synes er træls, det er det, der virkelig er irriterende for os herinde i Borgerrepræsentationen, der har vidt forskellige holdninger.

Er det ikke årsagen, at det er Europabevægelsen, som med et ensidigt politisk sigte om at fremme EU som en stat ønsker, at Københavns Rådhus skal flage? Det er det, jeg godt vil spørge kulturborgmesteren om.

Mogens Lønborg (C): Først til Per Bregengaard. Jeg synes, debatten her har vist med al tydelighed, at Enhedslisten ikke har tænkt sig at motivere noget som helst omkring flagning med, hvordan virkeligheden ser ud. De facto er vi medlem af EU. Fordi Enhedslisten ikke kan lide EU, så skal man ikke flage.

Jeg synes egentlig, det er en interessant diskussion, hvis vi havde taget udgangspunkt i: Jamen hvornår er det rimeligt, når vi har et internationalt samarbejde, så også at markere det, noget, som vi jo har truffet demokratisk beslutning om?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. maj 2003

Og fordi man så skal hejse det flag én gang om året foran Rådhuset, den 9. maj, for at markere den samhørighed. Det er ubegribeligt, at man ikke den ene dag kan lægge sin egen mindretalsholdning til side og anerkende, at Danmark altså er med i det fællesskab.

Nu er jeg ikke særligt velbevandret i flagreglerne, men jeg vil da sige, at hvis ikke vi den 24. oktober, som er FN-dag, hiver FN-flaget op, jamen så var det måske en god idé at gøre det, for det er et andet internationalt samarbejde, Danmark er med i, og så kunne vi den dag passende markere den samhørighed i stedet for pludselig der måske også at have nogen modstand mod det, fordi man ikke kan lide FN. Nu er der nok ikke så mange her i salen, som ikke kan lide FN, men hvad er forskellen principielt? Det synes jeg slet ikke, debatten her har fået frem.

Så vil jeg lige til sidst sige til Peter Skaarup, at det er en lidt besynderlig argumentation, synes jeg, at fordi man i mange, mange år har brugt offentlige institutioner, som nu busserne jo er, til at markere en klassekampdag, nå ja, så må vi lade det være sådan. Og med henvisning til Det Konservative Folkeparti vil jeg sige, at den hopper jeg altså ikke på, fordi uanset hvor mange år den tradition har eksisteret, så vil jeg kæmpe for, at den bliver fjernet.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi går til 3. runde.

Peter Skaarup (O): Jeg skal nok lade være at trætte forsamlingen mere. Jeg vil bare lige sige, at kulturministerens manglende svar ... endnu ikke kulturminister, men kulturborgmesterens manglende svar må jeg tage som udtryk for, at det her gøres faktisk, fordi Europabevægelsen har henvendt sig, og fordi Europabevægelsen gerne vil have en national dag til fordel for EU. Derfor vil man gerne have flagning.

Det er jo det provokatoriske i det her, at det bliver misbrugt, og at Københavns Rådhus bliver misbrugt i et ensidigt politisk ærinde, og det er det, jeg synes er irriterende, og det er også det, der provokerer mange borgere, som reagerer mod, at Københavns Rådhus skal medvirke i det her.

Men jeg vil godt høre kulturborgmesteren: Er det her et udtryk for en ny tendens, fordi kulturborgmesteren siger, vi er bange for nytænkning, men vil nytænkning på dette område med hensyn til flagning betyde, at vi kan se i fremtiden, at man er mere liberal over for forskellige lande, der måske er med i konflikter med andre lande, der så kan få lov til at flage?

Jeg henviser f.eks. til det problem, som en stat, nemlig Taiwan, har, med at få lov til at flage med deres flag rundt omkring i Danmark, fordi Kina er modstander af, at Taiwan får lov til at optræde som en slags stat. Alle ved, at Taiwan har 21 mio. indbyggere og optræder som en stat i mange sammenhænge, har eget militær og eget ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er ikke det, vi taler om i dag.

Peter Skaarup (O): Nå, men jeg er lige på vej til at spørge kulturborgmesteren om noget

...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen så kan man spørge om det emne, som er på dagsordenen, og det her falder uden for dagsordenen. Så kan Peter Skaarup stille en forespørgsel til kulturborgmesteren om Taiwans flag.

Peter Skaarup (O): Må jeg så lige afslutte?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen uden Taiwan.

Peter Skaarup (O): O.k., jeg kommer ikke ind på Taiwan. Men jeg vil bare spørge, om kulturborgmesteren betragter det her som en enlig svale, at man giver EU-flaget lov til at vaje fra Københavns Rådhus, eller er der nye betragtninger omkring flagpolitikken på Rådhuset, som vi i givet fald skal involveres i, og vil kulturborgmesteren fremover involvere Borgerrepræsentationen, når der er nye tendenser på vej, når det angår flagningen på Rådhuset.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg kan bekræfte, at Europabevægelsen henvendte sig til kultur- og fritidsforvaltningen og dermed mig som borgmester og spurgte: Kan vi på Europadagen få lov til at flage med EU-flaget?

Det diskuterede vi så lidt frem og tilbage i forvaltningen, og til syvende og sidst var det jo mig, der skulle træffe en beslutning, og jeg svarede på det spørgsmål: Ja, det kan I godt, og det kan I i lighed med de tre byer Odense, Århus og Ålborg, som også har flaget med EU-flaget, så man kan sige, vi er i hvert fald ikke alene om at flage med EU-flaget den 9. maj.

Så vil jeg sige til spørgsmålet om, hvad det er for nogle retningslinjer, at vi har nogle retningslinjer at køre efter, og det var også dem, jeg skitserede i mit indledende indlæg. Vi retter os simpelt hen efter, at det er muligt, det har det været siden 1989, at flage med EU-flaget og endda uden, at Dannebrog skal hænges op lige så højt op og i mindst lige så stor størrelse. Det er der faktisk en dispensation fra i den sammenhæng.

For så vidt angår spørgsmålet, som jeg ikke må svare på, nemlig det om Taiwan, så vil jeg sige, at jeg synes i høj grad, det er et spørgsmål for Peter Skaarup og hans kolleger i Folketinget at tage en stor, lang debat om Kina-Taiwan-spørgsmålet. Jeg tror faktisk, jeg ville komme over og kigge, hvis man tog den diskussion.

Ole Hentzen (C): Nu er flagrejsningen på vores busser jo også blevet draget ind i det her sådan meget principielle spørgsmål. Jeg synes på en eller anden måde debatten løber helt af sporet og at man lige skal oplyse i hvert fald Dansk Folkeparti, og det er ikke mindst hr. Ebbesen, som jo sidder i den højtærede bestyrelse, om, at der faktisk er en magtmulighed, som de måske ikke har fundet ud af i Dansk Folkeparti endnu.

Det er jo, at det er HUR, der indgår kontrakt med alle disse busselskaber, og i de respektive kontrakter står der rent faktisk, hvilke dage de er pligtige til at bære flag.

Så når der er et andet flertal i HUR's bestyrelse på et tidspunkt, så kan man rent faktisk ændre kontraktgrundlaget for alle busserne og sige: 1. maj skal der ikke flages for fremtiden. Så husk det nu.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og vi skal til afstemning ... (*Afbrydelse af Louise Frevert*). Det er altså for sent, Louise Frevert.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Der må aldrig flages med EU-flaget alene."

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 12. 7 undlod.

For stemte F og O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. maj 2003**

Imod stemte A, V, B med undtagelse af 2 medlemmer (Inger Marie Bruun-Vierø og Klaus Bondam), C og D.

2 medlemmer af B (Inger Marie Bruun-Vierø og Klaus Bondam) og Ø undlod.

Herefter blev medlemsforslaget forkastet med 33 stemmer imod 17.

For stemte F, Ø og O.

Imod stemte A, V, B, C og D.

=====

18) BR 262/03. Meddelelse om midlertidigt valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Lars Engberg (A) indtræder som midlertidigt medlem af bestyrelsen for Byfornyelsesselskabet København s.m.b.a. i stedet for Hanne Nielsen (A), i forbindelse med Taner Yilmaz's fravær i perioden fra den 7. maj 2003 til den 1. juli 2003.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Disse sager behandles for lukkede døre:

18) BR 227/03. Aftale

(Økonomiudvalget)

=====

19) BR 231/03. Salg af ejendom

(Økonomiudvalget)

=====

20) BR 228/03. Indgåelse af aftale

(Økonomiudvalget)

Dørene blev lukket kl. 19.33

Mødet sluttede kl. 19.59